

ידיעות מעברות

ה' אלול תשפ"ג | 22 באוגוסט 2023 | גליון 04 כרך 87

תוכן העניינים

דו"ח משיבות המזכירות	4
סיכומי ישיבות ועדת משק	10
דיווח מהנהלת קש"ת	13
עידכונים מועדת בריאות	15
ראיון עם מני כץ	18
שיחה עם אסף שלג	28
הישגי מועדון הקליעה	31
ברכות ותודות ליוגב אמיתי	32
שיחה עם יורם ארד	36
מכתבים מיבשת אפריקה	39
נעים להכיר	40
פוסט כואב מאת חן איליה	42
זווית אחרת על הבינה המלאכותית	44
תיבת נח	45
תודות	46
ברכות ואיחולים / עובר ושב	47

כמה חם! כולנו מרגישים את החום הכבד ומייחלים להפוגה קלה ממנו. מדענים ברחבי העולם מופתעים פעם אחר פעם ממדידות המראות עד כמה ההתחממות הגלובאלית מקדימה את כל התחזיות המדכדות שלהם לעשורים הקרובים וכיצד היא מורגשת ומשפיעה במישרין על כל אזרחי הכדור.

גם בארץ - למרות פגרת הכנסת, חם עדיין בהפגנות, מול אלימות השוטרים ומול אלימות ברחובות, בכבישים ובהתנחלויות בשטחים. הדרת נשים והפרדה מגדרית מחלחלות לחיי היומיום של כולנו בכל רחבי הארץ. התחושה היא שלנבחר הציבור עדיין ממש לא איכפת מתהליך השבר והקרע העובר על החברה הישראלית והם ממשיכים בליבוי, שיסווי ושיסוע בין מגזרים על רקע אתני, גזעי, דתי ומגדרי. הקווים האדומים כבר נחצו מזמן וההשתלחות ברמטכ"ל וב"גורמים מורדים בצבא שיש לטפל בהם.." היא דוגמא לכך.

אצלינו הילדים סיימו את הקייטנות ונכנסו לחופש אמיתי, זה שגורם להורים לזגזג בין העבודה והבית, בין הבריכה והמחשב ובין נופש לגודש.

תהליך השינוי צובר תאוצה ותקציר חוברת השינוי המורחבת נשלחה לחברי וחברות מעברות לעיון לפני דיון והצבעה. בחרנו להקדיש חלק ניכר מהגיליון הזה לשיחות וראיונות הקשורים לתהליך השינוי: ליאור רומי שוחח עם אסף שלג, חבר צוות השינוי, מירב שוטוב הלכה לבקר ולשוחח עם יורם ארד ולמדה ממנו על תפיסת עולמו, השקפותיו וגם על תחביביו וחלומותיו ואני ישבתי לשיחה ארוכה ומרתקת עם מני כץ, בעל חברה לייעוץ ופיתוח והיועץ הארגוני שהקיבוץ שכר לעזור בהעברת תהליך השינוי. מעבר לראיונות הללו תוכלו לקרוא רשימה על שיר אבוד, טקסט מרתק על בינה מלאכותית, דיווחים שוטפים ומידע חשוב, ברכות ותודות מרגשות במיוחד, הישגים מרשימים ממועדון הקליעה, רשימה מטלטלת שחן אליה שיתפה על מקרה אלים ומזעזע שעבר על משפחתה וגם מכתב של ניצן שמעוני מיבשת אפריקה שאולי יהווה ספתח לטור חדש מהניכר.

מאחלים לכולנו קצת אוויר קר, הרבה אורך רוח, סבלנות וסובלנות האחד כלפי השני, חופש נעים לילדים והפוגה להורים. וזכרו: מי שמצביע - משפיע.

העורך וצוות מערכת העיתון

"ידיעות מעברות" - דו שבועון

עורך: אורי בן-שואל

חברי המערכת:

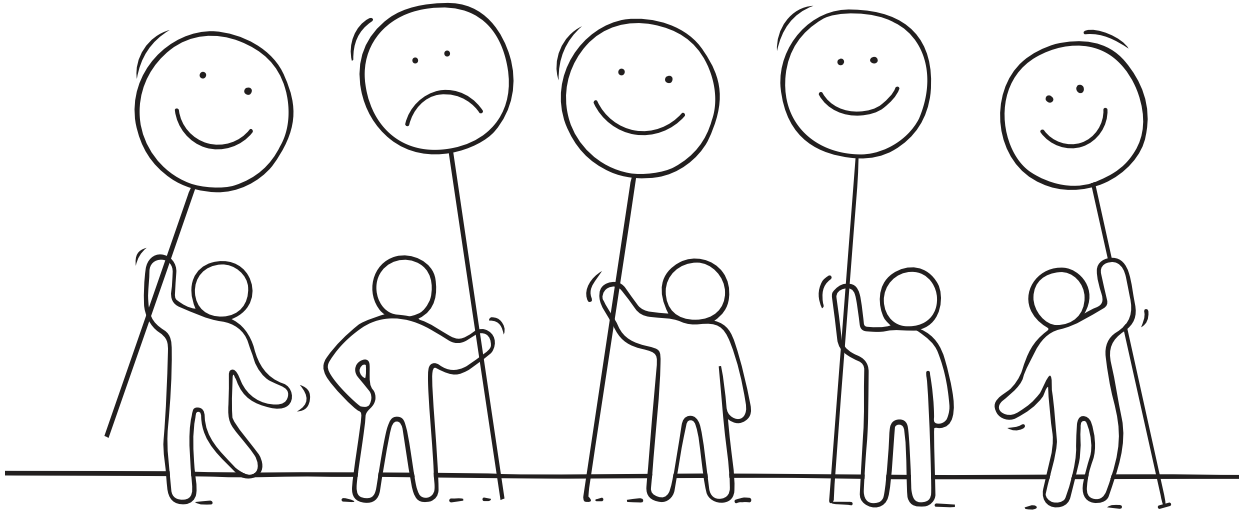
מירב שוטוב, ליאור רומי, רונית אדר

עיצוב גרפי: שמש ברקוביץ

צילומי השערים: ארז מילר

כתובתנו: iton.maabarot@gmail.com

דו"ח מישיבות המזכירות

סיכום ישיבות המזכירות ב-01.05.23 (0823)

רגיל של בני הקיבוץ. במעברות יש כרגע 8 צעירים עם הסכם אהדה, מתוכם 3 שחיים במסגרות מחוץ לקיבוץ. 5 נוספים בשלבי הגעה להסכם. סה"כ 13 בעלי צרכים מיוחדים. כל הסכמי אהדה מגיעים לאישור המזכירות. תודה להדס ויעקב

1. אישור פרוטוקול 0723 + 0623

החלטה: פרוטוקולים 0623+0723 אושרו ללא מתנגדים או נמנעים.

4. הארכת קדנציה לוועדת דירות

פניית ועדת מינויים (אפרת שבתאי, ליאור נובלמן)

אפרת ולימור (רכזת ועדת מינויים) מעדכנות שבולי 2023, תסתיים הקדנציה של ועדת דירות. חברי הוועדה: אלי רגב ואליסה בן שאול (מרכזים ביחד), שחר ינאי, אילן טחנאי, יובל לומניץ. ועדת מינויים מציעה הארכת קדנציה עד 12.2023 על מנת לסיים תהליך מעבר הדירות האינטנסיבי בעקבות סיום אכלוס רמות חפר שלב ב'. מבהירות שיחד עם ההודעה על הארכת הקדנציה לציבור, יכתב שחברי קיבוץ המעוניינים להיות בוועדה, מוזמנים לפנות כבר עכשיו לוועדת מינויים.

החלטה: אושרה הארכת קדנציה של ועדת דירות עד 12.2023

2. השכרות דירות בשיכון מערבי - פניית שגיאה מעין

כרגע יש 5 דירות מושכרות בשיכון המערבי: 3 דירות מושכרות לעובדות חינוך, 2 לבנות של חברי קיבוץ. מחיר שכ"ד בתנאי השכרה של "קרובים" (ילדים/ נכדים של חברי קיבוץ) או עובדי חינוך - 3,000 ש"ח. החל מחודש מאי - יושכרו 5 דירות נוספות. שגיאה מבקש ליידע ולעדכן את דיירי השיכון המערבי.

החלטה: הבקשה התקבלה ללא מתנגדים.

3. הסכמי אהדה

מומנים: הדס קרן, יעקב אבנר (ועדת בריאות)

הדס, רכזת תחום בריאות ורווחה במעברות, ויעקב - מרכז צוות ועדה לצרכים מיוחדים, מסבירים אודות הסכם אהדה. מדובר בהסכם שגיבשה התנועה הקיבוצית ומגדיר את מעמדם של בני/בנות קיבוץ שהם בעלי צרכים מיוחדים ובשל כך לא יכולים לעמוד בתנאי מסלול

טעיפים 5-6-7-9 - אישיים

8. קליטה: טל כהן וזוגתו דניאל ברנט

ועדת קליטה (אדוואקט כפיר, אורית שמעוני)

טל כהן, בנם של שלמה ודלית, סיים מסלול צעירים ומעוניין להיכנס לקליטה. ועדת קליטה מתחילה תהליך בחינת התאמתם לתנאי הקליטה. יחזור למזכירות עם השלמת התהליך.

10. השלמה איוש צוותים עם נציגי ציבור מהמזכירות

ועדת קליטה - מתן בן דוד יהיה מלווה לוועדת קליטה מטעם המזכירות. צוות תושבים - רון גילת, חובב ישראלי, אבינועם גרינברג, רונית ינאי עומרי. צוות עבודה/פרנסה - דגן שמעוני, שגיא מעין, ענבל בדולח.

סיכום ישיבות המזכירות ב-15.05.23 (0923)

1. הסכמי אהדה

מולמניא: הדס קרן (מנהלת בריאות) ויעקב אבנטי, מנחת צרכים מיוחדים.

הדס ויעקב הסבירו את הצורך לשמות שהובאו.

החלטה: הבקשה התקבלה ללא מתנגדים.

3. אישור לבניית חדר חשמל במאגר חפר

אנדי הסביר את הצורך לאשר לאפיקי חפר לבנות במאגר חדר חשמל בשטח מאגר מעברות.

החלטה: המזכירות מאשרת את הבקשה.

2. בקשה פרטית לקבורה בבית הקברות של מעברות

הגיעה בקשה לקבורה פרטית ממשפחת ורדה וראובן נכט. הוצג תקנון קבורה בפני חברי המזכירות המפרט זכאות קבורה. הפונים לא זכאים ע"פ התקנון.

החלטה: הבקשה לא התקבלה. תשלח תשובה רשמית למבקשים.

3. דו"ח ועדת ביקורת - ענף הרכב

מולמניא: ר"ח יפתח אלון - מבקר, שלמה כהן, רכז. ביקורת. יפתח הציג את דו"ח הביקורת על ענף התחבורה. ההמלצות יטופלו ויחזרו למזכירות עם התייחסות ענף התחבורה.

החלטה: הדו"ח אושר

.....
4. נתלי בר-ניר גילי לריכוז ועדת פרט

ועדת מינויים ממליצה על נתלי בר ניר - גילי כמרכזת הועדה במקום איילת בר ניר החלטה: המזכירות תומכת. עובר להחלטה שיחה.

.....
5. קליטה

ועדת קליטה הביאה לדיון 4 שמות: איל ארדיטי, רביב ואביב ויסל, הגר טחנאי. מומלצים לשיחה. שם נוסף - טרם בשלו התנאים.

.....
6. איל ישראלי - פניה להארכת חופשה

איל פנה וביקש הארכה של החופש המיוחד שניתן לו לפני 11 שנה. נותרו לו 8 חודשים עד הפנסיה. החלטה: לא אושר לאיל ישראלי המשך חופשה. *אנדי לא נכח בהצבעה על סעיף זה בשל קירבה משפחתית.

1. אישור פרוטוקול 0923

החלטה: אושר פה אחד

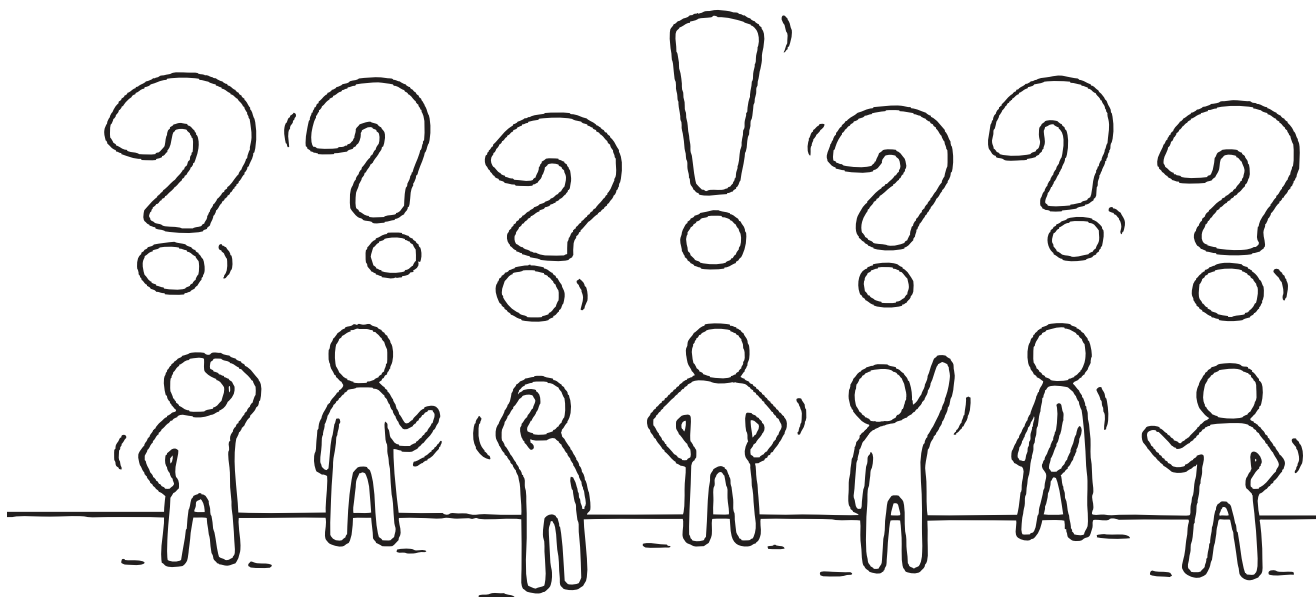
.....
2. עדכון השינוי - מני כץ

מני עדכן את המזכירות על המשך תהליך השינוי ושמע מהחברים נושאים לחשיבה וטיפול.

.....
3. הארכת עבודתה של לאה כמנהלת מש"א

נעשתה פניה ללאה להמשיך לעבוד במשרה חלקית, עד סוף אוגוסט. לאה נענתה לבקשה. במקביל צוות האיתור ממשיך לחפש מועמדים ראויים

החלטה: ההחלטה אושרה

1. אישור פרוטוקול 1023

החלטה: אושר פה אחד

2. בניית גדרות בחצר הקיבוץ

ועדת בינוי (שני כפיר, יובל, בדולח, אולגה צפתי)

נציגי ועדת בינוי הציגו את נושא בניית גדרות פרטיות בקיבוץ שהתעורר בתקופה האחרונה. קיימים היום מספר מקרים של גדרות פרטיות השונות בגובה ונראות מהמקובל והנהוג עד כה.

החלטה: יוקם צוות שיכלול חברי מזכירות וועדת בינוי שיציע קריטריונים להקמת הגדרות. הנושא יחזור למזכירות עם מסקנות הצוות והנושא יעלה לדיון ציבורי לפני קבלת החלטות.

3. בקשה להלוואה של תרימה

אנכי קרר+ רונן טינגליץ

תרימה נקלעה לבעיה תזרימית. אנדי ורונני, מתוקף תפקידם, מעבירים בקשה של החברה לקבלת הלוואה של 2 מיליון ש"ח. ההלוואה תגיע ממוצרי מעברות למעברות אחזקות ומשם לתרימה. (תרימה היא חברת בת של מעברות אחזקות). מטרת ההלוואה היא לקיים את הפעילות השוטפת של תרימה. ההלוואה מוגדרת לשנה.

החלטה: אושרה הלוואה של 2 מיליון ש"ח ממוצרי מעברות לתרימה דרך מעברות אחזקות.

4. הארכת קדנציית המזכיר בשלושה חודשים

רונת ינאי (בשם ועדת מינויים)

רונית מעדכנת על התהליך לאיתור מזכיר. יש כרגע מועמדים אך דרוש עוד זמן על מנת לסיים את התהליך מולם. ועדת מינויים מבקשת את אישור המזכירות להארכת הקדנציה לאבינועם עד שלושה חודשים

החלטה: אושרה הארכת קדנציה לאבינועם גרינברג עד שלושה חודשים. (1.9.23)

5. פניה לקליטה - אישי

בן קיבוץ ביקש לחזור לקליטה מעזיבה.

החלטה: לא אושר בשל אי עמידה בתנאי גיל קליטה.

6. פנסיה - ירון יואל

ירון יואל, יו"ר ועדת פנסיה מעדכן המזכירות בשתי סוגיות של אי הסדרת עניינים הקשורים לפנסיה. אלדר שלם מתנגד לחתום על חלק ממסמכי הפנסיה, כפי שנדרש ממנו.

אסנת ואיל שלמון לא הסדירו את חזרתם לקיבוץ מבחינת הפנסיה, לא חתמו על הרשאה לראות את רכיבי הפנסיה.

החלטה: המזכירות מגבה את ועדת הפנסיה, ותדרוש משתי המשפחות לחתום עד ה-26.6.23 על המסמכים הדרושים כפי שהתבקשו כל חברי הקיבוץ.

6. עדכון חובות תושבים - אבינועם

אבינועם מעדכן שיש תושבים שלא עומדים בתשלומים הנדרשים מהם.

החלטה: יהיה תקשור אישי מול התושבים והוצאת מכתבים. במידה ולא ישלמו - בן הזוג החבר יחויב בסכום.

לחברים שלום,

מאחר ושמי הוזכר בפרוטוקול המזכירות מתאריך 12.06.23, שפורסם תחילה בקהילנט אני נדרש להגיב גם כאן. זאת על אף שאיני סבור שזו היתה המדיה הנכונה בה דברים כאלה צריכים להתברר.

משום כך לא ארחיב על נוהל קיום השיח עמי בנושא שעל הפרק. גם לא על הבחירה לעבור לפרסום עניינים שיש בהם מימד אישי מעל גבי מדיה זו ללא קיום כל תהליך ידוע ועדכון אודות עצם קיום הדיון במזכירות, אודות ההחלטה שהתקבלה (מבלי שקולו של בעל העניין נשמע) ועל הפרסום עצמו. על כך צריכים הנוגעים בדבר לחשוב עם עצמם.

אני כן רוצה להבהיר את הנושא העקרוני שעל הפרק. אכן ביקשתי להשהות את חתימתי על חלק ממסמכי הפנסיה שהתבקשתי לחתום עליהם. זאת מאחר שבשיחה שהתקיימה עם ירון יואל בנושא זה, הבנתי שעודפי ההפקדות שיימשכו מקרנות הפנסיה שעל שמי לא יעברו למקום בו הם מסייעים **בוודאות** להגדלת הפנסיה של אלה שאין להם חסכון פנסיוני גבוה מספיק. על פי היכרותי עם נהלי השימוש בכספים שנחסכו לפנסיה, ועם עקרונות התכנון הפנסיוני של הקיבוץ שנקבעו לפני שנים רבות, אלה אמורים להיות כללי ההתנהלות. משהבנתי שלא פועלים לפי כללים אלה, ביקשתי להשהות את החתימה עד לבירור העניין. זאת תוך הבהרה שברור לי שאותם כספים מיועדים אך ורק למטרה הזו של הבטחת הפנסיה של כלל החברים או הגדלתה באופן שוויוני.

אני סבור שנושא הבטחת החיסכון הפנסיוני של החברים הנו ענין בעל חשיבות עליונה לחברים וחשוב לקיים דיון ציבורי בעניין לפני שמועבר עוד שקל אחד מכספים שכבר יועדו למטרה זו למסלול שאינו מבטיח זאת.

צר לי שבמקום לקדם במהירות את הדיון החשוב הזה פונים למסלולי שיח אחרים - שהוזכרו לעיל. עד היום - למעלה מחודשיים מאז העליתי את הבעיה הזו, הנוגעת לחלק ניכר מחברי הקיבוץ - טרם נמצא המועד לדון בכך בוועדת הפנסיה. בכל מקרה - אשמח לשוחח אישית עם כל חבר שרוצה להבהיר דברים או לקבל מענה לשאלות.

אלדד שלם

סיכום ישיבות המזכירות ב-26.06.23 (1623)

1. תקנון צעירים - עדכון

בהמשך לישיבה קודמת, נורית ורעות מביאות את התקנון המעודכן הסופי.

החלטה: המזכירות ממליצה על הבאת התקנון לאישור שיחת קיבוץ.

2. קליטה - טל ודניאל כהן

טל ודניאל עברו את תחנות הקליטה בקיבוץ. טל מועמד לסטטוס "מועמד" ובמקביל ובכפוף לקבלת טל - דניאל תיכנס לאורחות. ועדת קליטה ממליצה.

החלטה: המזכירות מאשרת וממליצה על קבלת טל ודניאל כהן לקליטה. יובא לשיחת קיבוץ.

3. שינוי סעיף בתקנון התנועה הקיבוצית - פניה לתמיכה

אנדי ורונית הציגו פנייה של קבוצת מנהלים ויושבי ראש מקיבוצים שונים לגבי שינוי סעיף בתקנון התנועה הקיבוצית בהקשר של בחירת מזכ"ל תנועה חדש:

הסעיף המוצע לשינוי - סעיף 5 בפרק ד' לחוברת הכחולה, או במיקומו המקורי כסעיף 14(ג) בתקנון התנועה, מתנה את הגשת המועמדות לתפקיד מזכ"ל התנועה ב-5 שנות חברות בקיבוץ.

השינוי המבוקש - התנאים יהיו שווים וכך כל מי שהתקבל לחברות בקיבוץ יוכל גם לבחור וגם לנסות להיבחר בבחירות לתפקיד מזכ"ל התנועה.

* מזכירות התנועה הבהירה שיש צורך בהחתמת לפחות עשרית (26) מהקיבוצים כדי שידונו בשינוי.

החלטה: המזכירות מאשרת את הצטרפות קיבוץ מעברות לפניה לשינוי הנ"ל בתקנון התנועה הקיבוצית.

4. פרסום פרוטוקולים

התקיים דיון לגבי הגשת פרוטוקולים לחברי המזכירות ולפרסומם. המזכיר התבקש לסיים את הכנת הפרוטוקול תוך שבועיים, במקרים בהם יעלה צורך לפרסם מקרים אישיים ושמות - זה יהיה באישור המזכירות ויידוע החברים הרלוונטיים.

החלטה: במידה ויש צורך לפרסם נושאים אישיים ושמות - דרוש אישור המזכירות ויידוע החברים.

סיכום ישיבות המזכירות ב-12.06.23 (1223)

1. תקנון צעירים - עדכון

רעות דביר ונורית לומניץ בתפקידן כמרכזות ועדת בנים, הציגו את המצב של הצעירים שנמצאים במסלול. בנוסף, הוצג תקנון מסלול צעירים מעודכן.

החלטה: המשך דיון בישיבה הבאה.

סעיפים 2-3 - נושאי קליטה

מלמנת: ארזה כפיר הראתי

אדווה עדכנה בסוגיות מול מועמדים. לדיון המשך.

4. צוות גדרות/חומות

בהמשך לישיבה קודמת, נציגי המזכירות בצוות יהיו רינה וחובב

5. צוות התפרנסות - עדכון

הצוות (דגן, שגיא וענבל) קיים שתי פגישות. אחת מהן עם לאה זבולון - מנהלת מש"א. נושאים לקידום:

1. אכיפת סנקציות המופיעות בתקנון

2. הקמת גוף המסייע למיזמי זכויות

3. תמריצים למכניסי שכר גבוה ו/או מי שמחזיק תקופה ממושכת בעבודה (באופן שוויוני לעובדי חוץ ועובדי קיבוץ)

4. עידוד לשיפור תנאי העסקה

5. "רכבי חברה" של עובדי חוץ

6. סוגיות "מחלה ממושכת"

7. "בעלי אחוזי נכות" המקבלים ביטוח לאומי - הסדרת חובת העבודה שלהם.

1. בחירת מזכ"ל התנועה הקיבוצית - דיון חוזר

מוזמן ירון יואל

דיון: ירון יואל הביא מידע נוסף לגבי תהליך שינוי התקנון. ירון מבקש מהמזכירות לבחון שנית את ההחלטה מהפגישה הקודמת. (בפגישה הקודמת הוחלט להוסיף את שם מעברות לקבוצת 26 הקיבוצים).

החלטה: ההחלטה לא משתנה.

2. קליטה

א. ירון קין (בן זוג של מיכל לוי) - לאורחות דיון: ירון תושב (מיכל כבר חברה). עבר את כל תחנות הקליטה. ועדת קליטה ממליצה.

החלטה: המזכירות מאשרת. תחילת אורחות 1.9.23

ב. שלומי קונפינו (בן זוג של רביב חסיד) - לאורחות דיון: שלומי תושב (רביב מתחיל שנה שניה של מועמדות). עבר את כל תחנות הקליטה. ועדת קליטה ממליצה.

החלטה: המזכירות מאשרת. תחילת אורחות 1.9.23

3. פניה להארכת חופש מיוחד - איתמר כתר

דיון: איתמר יצא לחופש מיוחד ב-9.2022 ומבקש שנה נוספת.

החלטה: אושרה שנת חופש מיוחד שניה עד 1.9.24 בכפוף לחתימה על הסכם כמקובל.

4. מועמדים לתפקיד מזכיר

מוזמנים: עמיחי בר, כראי דניאל, אפרת שבתאי (וועדת מינויים)

דיון: לאחר תהליך איתור שניהלה ועדת מינויים, יחד עם צוות איתור שהוקם (אופיר צדוק, שיר כהן, רונית ינאי עומרי) הגיעו המועמדים הסופיים, עמיחי בר (חבר קיבוץ שדות ים) וכרמי דניאל (בזום, נמצא בחו"ל) והציגו עצמם בפני המזכירות.

המתווה המוצע - שתי משרות חלקיות:

עמיחי 60% משרה - שלושה ימים בשבוע.

כרמי 40% - יומיים בשבוע.

חלוקת התפקידים תיעשה בין המזכירים.

החלטה: המזכירות ממליצה - עובר לשיחת קיבוץ.

5. תרומה לתנועת השומר הצעיר

דיון: רונית ואנדי הציגו בקשה מתנועת השומר הצעיר לתרומה של 15 אלף ש"ח. הבקשה נשלחה לכל קיבוצי השומר הצעיר, לתמיכה בחגיגות ה-110 של התנועה, ובפרט במפעל השומריה. כ-50 ילדים ובוגרי תנועה נוספים ממעברות השתפו באירועי השומריה.

החלטה: המזכירות מאשרת

6. עדכון בנושא פנסיה - ירון יואל

בית מעברות משתתף בצערן של חברנו יעריב ומשפחתו על מות אימו

עמליה יערי ז"ל

בית מעברות משתתף בצערה של חברתנו נועה אבנט ומשפחתה על מות אחיה

דורי בורשטיין ז"ל

סיכומי ישיבות ו. המשק

סיכום ישיבה מתאריך: 28.05.23 (0923)

- עסקים קטנים - 23 יזמויות. רוב ההכנסות והרווח מגיע בעיקר משמונה יזמויות.
- יש לבדוק את נושא ההסעות כענף בקיבוץ.

קהילה

- ענף התחבורה בסבסוד של כמה מאות אלפי ש"ח. השאלה היא האם הרכבים לעובדי החוץ משולמים במלואם.
- גידול בהכנסות מעבודה מול התוכנית. כולל פדיון קרנות השתלמות מוגבר.
- ענף המזון - הרבה חילופי כ"א גרמו להוצאות רבות וחריגה בתקציב.
- כנ"ל גם בכולבולית. נכנסו שם לתהליך ייעוץ. עלו שאלות לגבי המומחה שהובא לייעוץ בכולבולית.
- בריאות - גידול בעובדים הזרים שגרים אצל הוותיקים בבתיים.
- עליה במחירי החשמל.
- מזכירות - עליה בהוצאות משפטיות.
- תקציבי חברים - הצמדה למדד גבוה מאד גרמה לחריגה בסעיף זה.
- הקהילה סיימה בגירעון.

3. המלצת ההנהלה הכלכלית לצמצום המקור לחלוקה לשנת 2022 בהתאם להמלצת רואי החשבון

מציג ר/נ

לאחר הפרשה למס, הפחתת הפחת היצרני והחזר הלוואות בניה בשטח התעשייה כמקובל כל שנה. השנה נצמצם עוד מספר סכומים: נטרול 50% מהפסדי התיקים. הורדת הוצאות המימון (תשלום ריבית) תזרימית אמיתית. רוב ההזרמה לתרימה שבוצעה מהתאגידים שלנו. המקור שנשאר עומד על 4.071 מיליון ש"ח בלבד. החלטה: ועדת המשק מאשרת מקור לחלוקה של 4.071 מיליון ש"ח לסוף שנת 2022. מתוכם יחולק בונוס חברים בגובה 15% מזה - 610,000 ש"ח בעד: 17, נגד: 0, נמנע: 2

4. הצעת ההנהלה הכלכלית לחלוקה חדשה של העודף המשקי בקיבוץ השיתופי

מציג ר/נ

רוני הציג את הצעת ההנהלה הכלכלית לחלוקה חדשה של העודף המשקי. ההצעה כוללת צמצום ההלוואות בקיבוץ

1. אישור פרוטוקול 0823

החלטה: אושר פה אחד

2. סיכום תוצאות כספיות 2022 קיבוץ מעברות

מציג אמיר ר/נ

נקודות מרכזיות:

- הפסדי מימון גבוהים מאד בתיקים המנוהלים שלנו.
- העברה לתרימה גדולה מאד כתמיכת בעלים.
- במוצרי מעברות - עליה בשכ"ד מהמבנים וכן ירידה בשכר עבודה כתוצאה ממעבר עובדי המנהלת לקיבוץ.
- מטרנה - חברים עברו להיות עובדי חוץ מלבד חבר אחד.
- תרימה בהפסד גדול. עליה בשכ"ד עם סיום כל פרוייקט השדרוג. יש ירידה בחברים העובדים כתוצאה מעזיבת מבנה המשרדים והאריזה בקיבוץ.
- מנהלת שטח תעשייה - התחילה עבודתה בחודש מאי וכבר מראה רווח נאה.
- חינוך - ירידה במספר הילדים כולל בחופש הגדול גרמה למעבר הפעילות להפסד.
- חשמל - הוצאת תרימה מהקיבוץ וכניסת אמטרין - יש ירידה בצריכת החשמל ה"חיצונית", אך גידול בצריכת חברים וכן ירידה בפחת.
- מטעים - עליות מחירים יחד עם מחיר מכירה נמוך יותר - הביאו לפחות רווח בלי פיצויים על שנים קודמות. במטע העוגן יש שיפור ניכר בביצועים וגם כאן לא קיבלו השנה פיצויים. דוד הראל מסביר על הפעילות שבוצעו לאושש את המטע שיניב תוצאות בשנים הקרובות. מטע ויתקין - מטע צעיר שטרם הגיע להנבה מלאה. דודו מסביר על בעיות הזנים במטע.
- השכרות עסקיות בצמיחה כתוצאה מהשקעות ובניה בשטח התעשייה.
- אנבומד - ממשיכה להפסיד ואם לא תעמוד בתוכנית בשנת 2023 יהיה צורך להחליט מה לעשות עם הפעילות לקראת סוף 2023.
- בניין - רווח שנבע בעיקר מתיקונים והפרשות של שנים קודמות.
- מערכות סולאריות - עיכוב בחיבור של חברת החשמל גרם לאי עמידה בתקציב. נכון לסוף השנה, כל המערכות החדשות חוברו. היה גם תיקון חד פעמי בנושא הפחת.

בסכום של 5 מיליון ש"ח בשנה שירד "מלמעלה" לפני החלוקה לאחוזים. (משמע - יקטיין את הסכום לחלוקה באחוזים לכל סעיף).

התפתח דיון שבמהלכו אלדד הראה מצגת על מצבו הפיננסי של הקיבוץ שהורע בחמש השנים האחרונות. חברים הביעו דעות שונות בנושא הטיפול במצבת ההלוואות וגובה החוב הרצוי בקיבוץ ובמעברות נכסים. כמו כן, עלתה בקשה לצמצם בהוצאות הקהילה. הדיון יימשך בישיבות הבאות ויקודם להחלטה.

5. מיזם חקלאי תיירותי בשיתוף עם משמר השרון

אורח: רוסי מרג'לית - מנהל עסקים משמר השרון.

המיום המבוסס על קטיף תותים. המיום משותף למשמר השרון ומעברות על שטח של הפנצ'ריה לשעבר וצפונה כ- 16-12 דונם ביחד. המיום נבדק גם במועצה וגם במנהל וקיבל אישור.

המפעיל של החלק החקלאי יהיה אורן סבח מאחיטוב שכבר מפעיל את שדה התותים של משמר השרון (שטח זה יפסיק להיות שטח לקטיף עצמי). צוות של משמר השרון ומעברות (דורון ואלון) קיבלו הצעות מחיר לפיתוח השטח והקמת מנהרות רשת לתותים. השקעה של 250,000 ש"ח לכל קיבוץ.

רועי עובר על ההכנסות וההוצאות הצפויות בשלושה תרחישים שבכל מקרה יתנו רווח למיזם. מדובר מלבד הקטיף גם על מקום להשכרת אופניים ושוק איכרים מידי פעם. ככל שנראה שהמיזם מצליח, נכניס עוד תוכן ומבקרים. כרגע מדובר על סופי שבוע וחגים בלבד.

נושא החניה, במיוחד בשבת ראשונה בכל חודש (אז מתקיימת במרכז תערוכת מכוניות) נדון ונמצאו פתרונות לנושא.

הנהלה הכלכלית ממליצה להיכנס למיזם.

החלטה: להכנס למיזם תיירותי חקלאי עם משמר השרון במתכונת ובמתווה שהוצגו ובהשקעה של 250,000 ש"ח להקמה.

בעד: 19, נגד: 0, נמנע: 0

סיכום ישיבה מתאריך: 11.06.23 (1023)

1. אישור פרוטוקול 0923

החלטה: אושר פה אחד

2. אישור מועמדות יריב גרינברג לתפקיד מנכ"ל מוצרי מעברות

אנדי מסביר על תהליך האיתור למנכ"ל מוצרי מעברות. הוקם צוות איתור שכלל את אפרת אשל, אמנון אברמוב ואנדי. הצוות התמקד במועמדים מתאימים מהקיבוץ. רק יריב הציג את מועמדותו לתפקיד, שלח קורות חיים ונפגש עם הצוות.

ועדת משק היא הממליצה על בחירת מנכ"ל להחלטה החברים בשיחת הקיבוץ. לאחר מכן, יש עוד לבחור את המועמד בדירקטוריון החברה.

אריק שור, יו"ר דירקטוריון מוצרי מעברות לא יכול היה להיות בישיבה, שלח מכתב המלצה חם על יריב. המכתב נשלח לחברי הועדה.

יריב מציג את "האני מאמין" שלו בתפיסה הניהולית שלו ומה האתגרים העומדים לפניו בזמן הקרוב.

כמו כן, הציג את התפיסה האסטרטגית של הקבוצה שלאורה הוא ימשיך להוביל את הקבוצה.

יריב מדגיש את המחויבות לקיבוץ כקהילה וכגוף עסקי עם אסטרטגיה משלו.

אפרת אשל מדגישה את החשיבות של שילוב חברי קיבוץ בעבודת הקבוצה וכן מכך שיריב צמח בתוך הקבוצה.

אמנון מציין את חשיבותה של חברת מוצרי מעברות בחיי הקיבוץ וקהילת הקיבוץ ובנוסף, לקהילה ולישובים מסביב לעסקי מוצרי מעברות. עוד הוא מציין שיריב מסמן דור חדש שנכנס לניהול בכיר בצוות הניהולי של הקיבוץ. יש לזכור תמיד שהמפעל הוא של הקיבוץ וכך להתייחס בכל המישורים.

חברים הביעו את דעתם על מועמדותו של יריב. אפרת גילת הקריאה דברים בנוגע למאפייני מוצרי מעברות ואחרי הכרות עמוקה עם יריב היא מציינת את היכולות הגבוהות שלו בתחום המקצועי והאינטלקטואלי. יריב עבר מסלול נכון ומדורג במוצרי מעברות עד למועמדותו לתפקיד הבכיר ביותר. אפרת מאמינה שבחירתו תעשה טוב לקיבוץ, לקבוצה וגם למשפחה ולעצמו.

רו מסכם את הנושא. ההצבעה על מועמדותו של יריב היא חשאית באמצעות פתקים.

החלטה: ועדת המשק מאשרת את יריב גרינברג לתפקיד מנכ"ל מוצרי מעברות וממליצה על כך לשיחת הקיבוץ.

בעד: 20, נגד: 0, נמנע: 0

ברכות ליריב ובהצלחה

הצוות של דורון נותן שירותים לענפים נוספים בקיבוץ בתאום מול צוות הבניה, ריכוז המשק ומנהלת קש"ת. במנהלת עובדים 6 שכירים וארבעה חברי קיבוץ. דורון מסביר ממה בנויות ההכנסות וההוצאות. מסביר על הפוטנציאל שיש בבניה הנוספת בשטח התעשייה מול מה שקיים היום. מראה את מפת פארק התעשייה כולל התוכניות העתידיות של מרלו"גים חדשים. חברים התייחסו לנושא וברכו על העבודה היפה. תודות לדורון ולצוות על העבודה המקצועית והרווחית.

.....
3. הצגת מנהלת פארק התעשיות - דורון גרינבלט

 דורון מציג את הלוגו החדש, את הסיבות להקמת מנהלת הפארק תחת מעברות נכסים והעברת העובדים ממוצרי מעברות למנהלת. דורון מסביר על תפקידי מנהלת והשירותים שהיא נותנת לחברות בפארק. כל חברה בפארק מקבלת שירותים בסיסיים ובנוסף שירותים בהתאם לצרכים שלה.

סיכום ישיבה מתאריך: 10.07.23 (1123)

- להשקעות בבניה וחלוקת פירות הנכסים ייפגעו.
- הגידול בהכנסות חברים מאד שמרני (אחוזים בודדים כל שנה) מניסיון של רואי החשבון בקבוצים אחרים בשנים הראשונות בגידול המשכורות גדול יחסית וכך גם ההכנסות ממס איזון (גם כאן, ננקטה גישה שמרנית).
- שנה חמישית היא שנה מייצגת, ניתן לראות שהקהילה נשארת עם קצת עודף לאחר התמיכה בליבה וזה מראה על מודל טוב ומאוזן.

שמחה הוסיף ששינוי באורחות חיים הוא תהליך והחלטה חברתית במעברות ולא כלכלית. לדבריו, המודל המוצע הוא מאד מוסרי (סבסוד חינוך, בריאות, וכו') ודואג לכל שכבות האוכלוסייה. המודל נבנה באחריות אבל יש לנהל את המעבר לשינוי בשנים הראשונות ולהגיע למספרי המודל. כמו כן, לרוב, במשך השנים, יש אפשרות להוריד מיסים.

חברים התייחסו במהלך הדיון וביקשו הבהרות נוספות בכמה נושאים:

- האם Envomed תעבור לרווח בשנת 2025 והלאה?
- מה החוב האקטוארי בפנסיית המטרה החדשה?
- בהינתן שהתוכנית תמומש תוך כמה שנים (הערכה גסה) החברים יסיימו לקבל את האג"ח?
- כמו כן עלתה שוב השאלה של שיוך קנייני.

בישיבה נתקלנו בהתקפה מילולית אישית על חבר שאינה הולמת את תרבות השיח בוועדה ובקיבוץ. מספר חברים העירו בנושא ורוז התייחס לתרבות הדיון והשיח בסיכום דבריו.

.....
1. אישור פרוטוקול 1023

 החלטה: אושר פה אחד

.....
2. הצגת התכנות כלכלית בשינוי אורחות חיים

רואי החשבון שמחה פרקש ושלומי עובדיה הציגו את המודל להתכנות כלכלית לעת שינוי אורחות חיים. אנדי הדגיש בתחילת הדיון את השינויים שהמודל עבר מאז ההצגה האחרונה כאשר השינוי המשמעותי הוא עלייה בפנסיות המטרה. זאת, כתוצאה מניתוח המאזן הפנסיוני של חברי הקיבוץ נכון לשנת 2022 שנעשה ע"י חברת הייעוץ החדשה שאנו עובדים איתה. שלומי מדגיש שכל הנתונים התקבלו מבעלי התפקידים הכלכליים בקיבוץ (קהילה, עסקים וכספים) והם בחנו אותם מול העבר עם הסתכלות קדימה. לשאלה בנושא התייחסות לאינפלציה, שמחה ענה שבמודל רב שנים אין התייחסות לאינפלציה בהנחת העבודה שגם ההכנסות וגם ההוצאות גדלות כאשר יש אינפלציה ולכן מתקזזות.

- נקודות מרכזיות שרואי החשבון ציינו על המודל
- הוצאות מימון והכנסות מימון בקהילה מקוזים אחד את השני ולכן לא מופיעות.
 - תשלומי ריבית על הלוואות מופיעות כחלק מהסכום בהחזר הלוואות.
 - מיסים: נלקחו מיסים בצורה מקסימלית (על דיבידנד) ובאופן שמרני בקיבוץ.
 - כל הרווח המחולק כבר לאחר מס.
 - בניתוח מקרה שהדיבידנד ממוצרי מעברות יהיה חצי מהתכנון, הקהילה לא תושפע מהנושא ורק היתרות

דיווח מהנהלת קש"ת

סיכום ישיבה מתאריך: 26.06.23 (0523)

3. דיווחים

מנכ"ל: חנני הלוי

- דחסן חדר האוכל לא תקין (כבר בן 20) ודורש טיפול מידי ומציאת פתרון לטווח ארוך. כרגע התקבלו שתי הצעות: הראשונה לקניית דחסן חדש כאשר התפעול והתיקונים באחריות הענף, השנייה לתשלום חודשי עבור דחסן חדש כולל אחזקה ושירות תיקונים.
- חוסר בתורנים בארוחות שישי ערב ושבת בחדר האוכל - כבר תקופה ארוכה שיש חוסר גדול בתורנים בארוחות שישי ערב ושבת בצהריים. על אף קריאות לציבור להצטרף למצבת התורניות, לא הצלחנו להגדיל את כמות התורנים ומול כאלה שנכנסו היו גם כאלה שיצאו. יש לבחון את נתוני האוכלים בסופי השבוע ולהביא הצעה מסודרת להמשך הפעילות. הנושא יובא לדיון נוסף בהנהלת קש"ת.

הבהרה לגבי המשך ההתנהלות בנושא תיקון קלנועיות בקיבוץ:

1. יוסי בן שאול ימשיך לתת שירות לכל בעלי הקלנועיות בקיבוץ, לתיקוני גלגלים (פנצ'רים), שבר חיצוני ודברים קטנים נוספים ככל הניתן על ידו. בנוסף, ימשיך לתת שירות הובלת קלנועיות לתיקון אצל חיים גלעדי במשמר השרון.
2. לצורך החלפת מצבר ניתן לפנות לגדי פלר או קארל ויסל.
(מצבר יוזמן על פי פנייה ולא יוחזק מלאי מצברים באופניה).
3. יופסק החיוב דרך הקיבוץ עבור תיקונים אצל חיים גלעדי. חבר המתקן את הקלנועית אצל חיים מתבקש לשלם באשראי או במזומן ישירות לחיים. במקרים חריגים חיוב החבר יעבור דרך ועדת בריאות וזאת באישור מראש בלבד.

1. סקירת תהליך השינוי

מנכ"ל: מני ב

צוות השינוי נמצא בשלב של סיום הטיפול בנושאים מהותיים כמו פנסיה, בנים ויזמויות. השלב הבא הוא הצגת חוברת ההסכמות לאחר השיח והשינויים. ביולי צפוי להגיע הצוות לאישור ההתכנות הכלכלית בוועדת משק וההצבעה צפויה להתקיים בתחילת ספטמבר.

נערך דיון סביב נושאים שונים שהעלו חברי ההנהלה.

2. תקציב מול ביצוע קהילה רבעון קהילה 1-3/23

הרבעון הראשון הסתיים בעודף של כחצי מיליון ש"ח לעומת התקציב. ענף המזון סיים בחריגה של 344,000 ש"ח. הסיבות העיקריות הן עלייה בהוצאות הקנויות. יתקיים דיון רחב יותר על תקצוב ענף המזון בישיבה הבאה. אחזקה סיימה בחריגה אופיינית לרבעון ראשון וצפויה להתאזן כבר עד למחצית. בהוצאות האישיות יש עודף נכון לרבעון ראשון. ישנן הוצאות שהם עונתיות (כגון חתונות) ורואים אותן רק בהמשך שנת התקציב.

1. טיפולי שיניים

ד"ר מרינה הודיעה על עזיבתה ובימים אלה אנו בתהליך גיוס של רופא חדש. הנהלת קש"ת מבקשת להבהיר כי כל חבר/ה שרוצים להמשיך או להתחיל טיפול אצל רופא שיניים שאינו עובד במרפאת השיניים ושלא במסגרת הטיפול שניתן במרפאת השיניים בקיבוץ, יישא במלוא עלויות הטיפול על חשבוננו הפרטי. מימונו של טיפול אצל רופא שיניים מחוץ למרפאת השיניים בקיבוץ יהיה אפשרי רק במידה ומרפאת השיניים מפנה את המטופל עם הפניה.

החלטה: אושר

2. דחסן לענף המזון

לאחר בחינת חלופות שונות, כולל אפשרות לליסינג, נראה כי האופציה של קניית דחסן חדש היא המשתלמת ביותר לאורך זמן. על כן, הובאה בקשה להשקעה בדחסן חדש, בעלות של 49,000 ש"ח לפני מע"מ, כולל אחריות לשנה. העלות תמומן ע"י תקציב השקעות קהילה לשנת 2023.

החלטה: ההשקעה אושרה

3. החלפת גג הרעפים בגן אורן

המצב של הגג בגן אורן מאד רעוע וגורם לנזילות רבות בחורף וקושי רב בטיפול בגג בשל מצב הרעפים. לפיכך, הומלץ על החלפה של הרעפים, לפני החורף. הזמן המתאים לביצוע העבודה הוא ימי ההערכות של החינוך בסוף אוגוסט, כאשר הגן לא מאויש. עלות העבודה 85,000 ש"ח לפני מע"מ מתקציב ההשקעות. במקביל נבדקת אפשרות להשתתפות המועצה במימון.

החלטה: ההשקעה אושרה

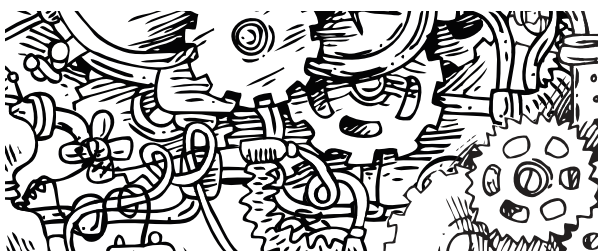
3. אחזקה בבתי קבע

מנא: טל חנון

במחלקת אחזקה עובדים על פי תקנון סטנדרטיזציה לבתי קבע משנת 2018, הכולל בתוכו את שירותי האחזקה הניתנים על בסיס המפרט הטכני של הדירה כפי שהוגדר על ידי הקיבוץ בעת בניית הבית, תוך התייחסות גם לאחזקת קומות שניות הנבנות על חשבון החבר. עם בניית שכונת רמות חפר נוצרה אי בהירות לגבי הכיסוי של הקיבוץ לאחזקת בתים, אשר בהם ההגדלה על חשבון החבר היא במפלס אחד ואין הפרדה ברורה כמו בבתיים אשר יש להם קומה שנייה.

החלטה: לאחר דיון ארוך, הוחלט שלא לשנות את התקנון הקיים ולהמשיך לעבוד לפיו. רונית, טל ואולגה יכינו נספח לתקנון האחזקה של בתי הקבע המתייחס לאחזקת בתי שכונת רמות-חפר ודומיהם ויביאו לדיון ואישור בהנהלת קש"ת.

רונית ינאי

ועדת בריאות - שינויים ועדכונים בסעיפי הסדר בריאות שאושרו

סעיף	תקנון 2009	עדכון 2023
פיזיותרפיה פרטית	<p>ניתנת בקיבוץ לקשישים, שאינם ניידים וכעזרה ראשונה במקרים החופים עד התור בקופת החולים.</p> <p>דרושה הפניית רופא בכתב ותיאום דרך מרכזת ועדת בריאות.</p> <p>עבור טיפולים פרטיים בבית, למי שאינם מוגדרים קשישים או שהינם ניידים השתתפות החבר תהיה על סך 19 ש"ח לביקור.</p>	<p>כל טיפול פיזיותרפיה פרטי יאושר עם הפניית רופא בלבד. מנותחים- זכאים לקבל מהקופה פיזיותרפיה עד הבית בחינם.</p> <p>טיפול פיזיותרפיה עם הפיזיותרפיסט שעובד בקיבוץ למבוגרים ניידים מעל גיל 80 - עד 8 טיפולים חינם - טיפול אחד בשבוע ובמקביל הרשמה לפיזיותרפיה דרך הקופה. מטופלים כרוניים- השתתפות של 50% של ועדת בריאות. פיזיותרפיה דרך הביטוח הפרטי - יש החוזר של כ-100 ש"ח ל-12 טיפולים בשנה.</p> <p>נדרש להביא לוועדת בריאות- הפניה, תעודה מקצועית וחשבונות מקור.</p> <p>עבור טיפולים פרטיים בקיבוץ, למי שאינם מוגדרים קשישים או שהינם ניידים השתתפות החבר תהיה על פי תמחור המטפל**.</p> <p>**נכון להיום ירון הפיזיותרפיסט לוקח 100 ש"ח לטיפול.</p>
קנבים רפואי	לא היה קיים בתקנון	<p>החוזר עבור קנבים רפואי יהיה עד 800 ש"ח לחודש. כל עוד יש רישיון ומרשם רופא מורשה.</p>
ייעוץ מבוגרים	<p>זכות החברים לקבלת טיפול פסיכולוגי, על חשבון הועדה עד 24 פגישות.</p> <p>לאחר מכן תחול על החבר השתתפות לפי הפירוט הבא:</p> <ul style="list-style-type: none"> 24 הפגישות הבאות - 94% על חשבון החבר. אם יש צורך בפגישות נוספות הן על חשבון החבר. השתתפות כספית נוספת מותנית באישור ועדת בריאות. פרק זמן בין סדרת טיפולים לשנייה- לא פחות מ- 9 שנים. 	<p>לפי התקנון 26 טיפולים בהחזר של עד 250 ש"ח לטיפול ריגשי ע"י פסיכולוג או עו"ס קליני מוכר בלבד.</p> <p>חברים שהולכים באופן קבוע מעל שנה באישור רפואי- יהיה החוזר מועדת בריאות פעמיים בחודש לשנה נוספת ולאחר מכן יופסק ההחזר.</p> <p>- פרק זמן בין סדרת טיפולים לשנייה- לא פחות מ- 9 שנים.</p>
טיפול זוגי	לא היה קיים בתקנון	טיפול זוגי - החוזר של עד 250 ש"ח ל-12 טיפולים.
ריפוי בעיסוק	לא היה קיים בתקנון	<p>חוזרים יינתנו עם הפניית רופא בלבד.</p> <p>ישנם שני מסלולים לקבלת השירות דרך המושלם:</p> <ul style="list-style-type: none"> מסלול הסדר: השתתפות עצמית של 30 ש"ח לטיפול, במכוני הסדר של הקופה. מסלול החזר כספי: 75% ועד 108 ש"ח לטיפול, (על ידי מרפאים בעיסוק שמקבלים באופן פרטי ועובדים עם הקופה). במידה ואין תורים דרך הקופה ובמכוני הסדר, ניתנת האפשרות ללכת למרפאה בעיסוק פרטית ולמצות את הזכאות להחזר מול הקופה במידה ומתאפשר לקבל החזר.
קלינאית תקשורת	לא היה קיים בתקנון	<p>אין מסלול החזר כספי דרך הקופה.</p> <p>ילד שזקוק לטיפול יקבל הפנייה מהרופאת משפחה או מגורם מקצועי אחר ויפנה למנהלת הבריאות לקבלת אישור לפני הטיפול ולהחזר.</p>

ועדת בריאות - שינויים ועדכונים בסעיפי הסדר בריאות שאושרו

ועדת בריאות- יעוץ ילדים ונוער נוהל פנייה לאבחון פסיכו-דידקטי / דידקטי

אחרי האבחון:	לפני האבחון:
על מנת לקבל החזר יש לבקש מנותן השירות את המסמכים הבאים:	1. פנייה למרכזת יעוץ ילדים ונוער: רחל כהן, הפנייה צריכה להיתמך בהפניה כתובה מיועצת בית הספר לגבי סוג האבחון (אותה נגיש גם לביטוח כחלק מהדרישות).
1. דף המתאר את הכלים שהשתמש המאבחן (לבקש מהמאבחן) + דף המתאר את ההמלצות לטיפול.	2. ההורה הפונה מקבל מרחל רשימת נותני שירות אתם אנו עובדים.
2. יש לבקש מנותן השרות חשבונית מקור נפרדת לכל אבחון - לדוגמא: אם הילד/ה עשה אבחון פסיכו-דידקטי, יש לבקש חשבונית נפרדת לאבחון הדידקטי וחשבונית נפרדת לאבחון הפסיכולוגי.	3. התשלום לספק יעשה ע"י ההורים.
במידה ונעשה גם אבחון קשב וריכוז, יש להוציא חשבונית נפרדת גם על אבחון זה.	
את המסמכים הנ"ל נא להעביר להדס ו. בריאות (הפנייה, חשבונית + כלים שהשתמש המאבחן). הדס תעביר אליכם מסמכי ביטוח לחתימה ומילוי, לאחר שהכל ישלח לביטוח ויתקבל ההחזר יוחזר לכם התשלום עבור האבחון.	

נוהל פנייה לטיפול ריגשי

3. התשלום לנותן השירות יעשה ע"י ההורים.	החל מחודש יוני 2023 יש נוהל חדש להחזרים על יעוץ ילדים ונוער.
4. לפי התקנון הילד זכאי ל 26 פגישות בשנה מיום תחילת הטיפול.	הזכאות לטיפול ריגשי לילד מותנה במטפלים מוסמכים בעלי תואר אקדמאי בלבד.
5. מוקצב סכום של עד 300 ש"ח לטיפול.	1. התחלת טיפול: עם קבלת חשבונית ראשונה מהמטפל. עליכם להיכנס למושלם ולבצע בקשת החזר מהקופה.
החזר עבור הטיפולים:
בסוף כל חודש נא להעביר לרחל לת.ד את החשבוניות.	2. יש לשלוח למושלם- הפנייה לטיפול מרופא.ת המטפל.ת של הילד.תעודה מקצועית של המטפל.ת.חשבונית/קבלה על שם הילד ומספר טיפולים.
בכל חודש נא להעביר את ההחזר מהמושלם של חודש קודם ביחד עם החשבונית.	
ההחזר יינתן לאחר קבלת ההחזר מהמושלם.	
בתודה ובהצלחה
רחל כהן - יעוץ ילדים ונוער, 054-2620371
והדס קרן - ו. בריאות	

נושאים שונים

אין החזר על משקפי שמש אופטיות. אין החזר על ניתוח להסרת משקפיים בלייזר- לא מהתקציב ולא מהביטוח הפרטי.

אין הסדר כספי עם חנות אופטיקה.

מדרסים - החזר מהבריאות של 450 שח עבור מכשור רפואי (במידה ולא רכשתם מכשיר רפואי אחר במהלך השנה) ויש גם החזר של המושלם של כ 400 ש"ח. צריך לשלוח למושלם את ההפניה והחשבונית דרך האתר האישי או בעזרת ו. בריאות. את האישור מהמושלם צריך להעביר לוועדת בריאות לקבלת הזיכוי.

אין החזר על: תרופות הומאופטיות, טיפולים אלטרנטיביים. יש לכללית מושלם מגוון טיפולים מצוינים במחירים נמוכים יחסית לפרטי.

הדס

בטריות למכשירי שמיעה - לכל מי שעדיין אין מכשירים נטענים יקבל החזר עבור בטריות למכשירים. נא להעביר בכל חודש את החשבונית על הקנייה.

תוספי מזון- אין החזר גם עם מרשם מהרופא, ניתן לקנות בהנחה של 45% מוצרים של אלטמן.

הזמנות אלטמן- דורית דורון מרכזת את ההזמנות, כל שבוע עד יום ראשון בצהריים ניתן להזמין, ההזמנות מגיעות בימי שלישי. לא תמיד יש את כל המוצרים. הזמנות ניתן לשלוח למייל של דורית: dvora@maabarot.org.il או בהודעה לנייד 054-2621177. במידה ויש מוצר מיוחד נא לשלוח תמונה מדויקת שלו.

משקפיים - זכאות לקבלת החזר בכל 3 שנים.

משקפי ראייה עד 1,450 ש"ח. משקפי מולטיפוקל עד 2,450 ש"ח. עדשות מגע שנתיות - עד 1,000 ש"ח.

ריעון בנושא ביטוח בריאות פרטי - פרוצדורות דרך הביטוח הפרטי

- מסמכי הניתוח עוברים דרכנו למושלם לדחייה או אישור.
- אחרי קבלת המכתב מהמושלם המסמכים עוברים לאישור הביטוח.
- התהליך לוקח כחודש ולכן אין לקבוע ניתוח לעוד שבוע שבועיים כי האישורים לא יגיעו.
- אין אפשרות לפנות למושלם באופן פרטי או דרך משרד המנתח רק ו. בריאות יכולה לסדר את הפרוצדורה לניתוח!

בדיקות פרטיות:

- עלות החזר בדיקות אבחנתיות פרטיות כ-80%. (סיטי, MRI, אולטראסאונד מיוחד ועוד...)
- לא תמיד ניתן החזר- תלוי בבדיקה.
- אין החזרים על ניתוחים אסתטיים וקוסמטיים מהביטוח ומהתקנון בקיבוץ.
- נא להקפיד להתייעץ לפני כל פרוצדורה

בריאות לכולם!
הדס- ו. בריאות

רוב חברי הקיבוץ בביטוח מגורה - אם אינכם בטוחים באיזה ביטוח אתם- נא לבדוק עם הדס. ילדים - שגולדו עד לפני כ-3 שנים רובם ב-Bwell.

ביטוח כלל - ישנם מס' חברים קטן שנשאר בכלל מסיבות בריאותיות.

יעוצים פרטיים:

- החזרים על יעוץ דרך המושלם- 150 ש"ח, יש החזר מהביטוח הפרטי ל-3 החזרים בשנה.
- יעוץ פרטי- החזר ראשון בשנה עד 800 ש"ח, עוד 3 ייעוצים עד 500 ש"ח. (עלה גובה ההחזר משנה שעברה)

ניתוח דרך הביטוח:

- כל מי שמתכנן ניתוח פרטי חייב לדבר עם הדס לפני תחילת הפרוצדורה לאישור
- הביטוח שלנו משלים את המושלם.
 - אין אפשרות לסדר את האישור לניתוח לבד רק דרך ו. בריאות בקיבוץ!
 - גם אם המזכירות יגידו שהן יסדרו דרך הביטוח- להגיד שאין להן אפשרות כזאת, רק בקיבוץ יסדרו לכם.

ראיון 8

תני כפי

היועץ הארגוני המלווה את השינוי במעברות

קצת כמו להיות שחקן, וזה בהחלט נותן הרבה אנרגיה. להרצות- זה גם חלק מהפרנסה שלי. יש מקומות רבים שמכירים אותי רק כמרצה.

מהצד השני, להיות יועץ הרבה פעמים זה בדיוק הפוך: זה לעבוד ולאפשר לאנשים שאתה נמצא איתם בתהליך להיות אלו שיובילו, אלו שיוכלו להנהיג. וכאן במעברות היה משהו מאוד מעניין, הייתה תפיסה...איך אומר את זה בעדינות, תפיסה קצת משיחית, שבאה ואומרת: צריך להיות פה משהו שהוא זה שיוביל והוא זה שיעמוד בפני קהל ואתה תעמוד היום מולם וכו'... זו תפיסה מאוד מעניינת שאולי יש לה שורשים יהודיים עמוקים אבל אני לא משיח, לא באתי בשביל זה.

אני באתי לעזור לכם להביא ולהעביר את התהליך שאתם רוצים. אני גם לא יודע תמיד מה אתם רוצים ובדיוק לכן יש פה צוות שינוי שהוא היה בפועל הפנים של הכל והייתה לו עבודה מאוד אינטנסיבית לעשות.

אני חושב שאנשים מכירים אותי, אני פוגש אנשים בקיבוץ ואומרים לי שלום, לא בא אליכם איזה משהו שהוא המוביל, שיש לו איזו מנהיגות משיחית, ההובלה היא תהליכית והובלה משותפת עם הצוות שהוא צוות נפלא שמורכב מבעלי התפקידים שהם מאוד חשובים.

בסופו של דבר אני נמצא בנקודות שאני צריך להיות בהן. כשאנחנו צריכים להוריד את ההליך בוועדת משק אז אני נמצא שם ויש גם רו"ח, כשאנחנו צריכים להוביל תהליך מול הסדר הבנים אז אני נפגש ואני מסביר את העניין, כשאנחנו צריכים לדבר עם האוכלוסייה של הגיל השלישי אז הזמינו אותי והייתה שיחה מאוד טובה, אבל זה לא המיקוד פה, זה לא להיות מופע, זו עבודה שגרתית ומאוד עמוקה.

אני יותר מזה, אני אתן עוד דוגמה, חלק מהעבודה הייתה לייצר בעצם את כל ההיבטים הכלכליים ואת ההסדרים הכלכליים ואת התפיסה הכללית של הסיפור. אבל יישנה גם התפיסה הנקודתית לגבי כל אחד ואחד, מה יקרה לו לאחר השינוי, ובהקשר הזה יש לי גם עובדים. יש לי הרי חברה, אני לא עובד בזה לבד ואחד העובדים המצטיינים הוא ישראל שהוא כלכלן ורואה חשבון ועליו הוטלה המשימה. והוא עשה את זה בצורה מצוינת. הוא נפגש עם למעלה ממאתיים משפחות ברמה האישית. אני לא צריך להיות בכל פגישה. זה התפקיד שלו ויש אנשים שמכירים אותו אפילו יותר טוב ממני, וזה מצוין כי זה התפקיד שלו. לכל אחד יש תפקיד.

אז בוא נתחיל מכך שתספר לנו על עצמך, מאיפה הגעת, מה עשית עד כה ואילו תפקידים מילאת וגם איך אתה תופס את המטרה שלך כיועץ ארגוני, באופן מיוחד בתוך התהליך המורכב הזה של שינוי אורחות החיים....

שלום מני, ותודה על שהתפנית לשיחה הזאת,

אני אפתח עם משהו שקצת הפתיע אותי. שוחחתי בחודשים האחרונים עם חברים וחברות לא מעטים בקיבוץ ובגילאים שונים: פנסיונרים, צעירים עובדי חוץ, עובדי הוראה ומורים, בעלי יזמויות, והדבר שהפתיע אותי והיה משותף כמעט לכולם הוא שמרביתם לא הכירו את שמך, מעולם לא ראו אותך ומעטים מהם פגשו בך ממש, רק אם נכחו במפגש או היו חברים בצוות השינוי עצמו.

אני מניח שזה מעניין וחשוב לכל חברי וחברות מעברות, שהרי החברה שלך נשכרה לייעץ, לארגן ולעזור להעביר את תהליך השינוי במעברות ובכל זאת, אין לרובם מושג מי עומד מאחורי כל זה כיועץ, מהפן הארגוני של הולכת תהליכים וגם מהפן השיווקי.

זו החלטה מודעת להישאר קצת בצללים, או שזה פשוט בגלל שאתה עסוק ועמוס עם המון פרויקטים?

אני אענה לך, ואומר את זה בצורה מאוד פשוטה, בייעוץ הארגוני יש שני תהליכים שהם אפילו סותרים: כמרצה למשל, אני מאוד אוהב להיות בפרונט, אני אוהב לדבר בפני קהל, אני מאוד נהנה מזה וגם כאן מי שהיה במפגשים ראה את זה. ואני גם טוב בזה אני חושב, זה

שמחתי לראות שבמעברות יש הרבה אנשים מאוד טובים שחיים בסך הכול בגן עדן, צריך להגיד את זה, לפעמים הם לא יודעים עד כמה הם חיים בגן עדן. בכל מקרה, יש כאן אנשים מאד טובים ומאד מחויבים.

מותר לערער על הכול ואנחנו באמת שינינו הרבה מאוד דברים. וזה היה התהליך שניסיתי לעשות: כל הזמן לערער את התובנות, את המחשבות, את התפיסות שהיו בעבר. לא לקבל שום דבר כמובן מאליו. אפשר להישען על מה שהיה אבל לא לבוא ולהגיד 'בגלל שאנחנו החלטנו ככה זה יהיה!'.
התפיסה שלי כיועץ היא של שיתוף ציבור, אני גם מנחה בשיטה הזאת. אני חושב שהציבור בסופו של דבר הוא אחראי על גורלו והוא צריך להיות שותף. צריך להיזהר גם מהצד השני, וזה שמיעוט לא יכריע עבור הרוב ויכריח ציבור שלם לעשות דברים בניגוד לרצונו. זה אחד האתגרים הגדולים והתהליך במעברות שהספ שלנו הוא רוב מיוחס (75%) זה אומר שיכול להיות מצב שבעצם הרוב כן רוצה שינוי אבל עוד לא מתאפשר לו לעשות את זה. וזה דבר מסוכן קהילתי, כי בשלב הבא זה יכול לגרום לעיוותים ולבעיות קהילתיות.

היו לנו קיבוצים שהגענו אליהם אחרי מלחמות עולם. אני שמח שבמעברות עושים את זה בצורה מסודרת, בצורה שיטתית, בצורה יפה.

כשדיברנו לפני כמה שבועות על ראיון, אמרת לי: 'מבחינתי תהיה "תקשורת עוינת"...' אני מודה שאני לא מת על המונח הזה, אבל אמרתי לעצמי שזו בקשה מעניינת והנחתי שהתכוונת שאני אהיה 'לעומתי', שאנסה לתפוס את הצד שכנגד בשיחה בינינו. רשמתי לעצמי שזו דרך אפשרית לשיחה אבל ברשותך יש לי קודם שאלה שעניינה אותי.

יש לך תואר בהתנהגות ארגונית, כלומר למדת מיומנויות של הטיפול בגורם האנושי בארגון. אני מעריך שגם את הפן הפסיכולוגי, עיצוב תודעה, פיתוח מוטיבציה, סימולציות ארגוניות, עבודה בצוותים. ספר לנו קצת על התחום וגם איך אתה מיישם אותו כיועץ ובעזרת צוות היועצים המומחים שלך, ספציפית בקיבוץ מעברות, ביחס לקיבוצים אחרים? הרי יש אופי שונה לגמרי לכל קיבוץ וקיבוץ- איך אתה רואה את האופי השונה של מעברות ביחס לקיבוצים אחרים שעבדת איתם?

"טוב, אז אני בן 51, יש לי 5 ילדים, יש לי גם 5 נכדים, אצלינו נותנים עבודה מהר", הוא מחייך, "אני גר במודיעין כעשרים שנה ורוב חיי עבדתי בתחומים הקהילתיים, עבדתי במתנ"סים (מני היה מנהל המתנ"ס של המועצה האזורית בגוש עציון. א.ב.), עבדתי בקידום נוער ודרך אלה נחשפתי בצורה מאוד משמעותית לחשיבות של עבודה בקהילה וגם נחשפתי לקהילות שעובדות לא נכון, לקהילות מתפרקות. במקביל גם יצא לי קצת להיות מזכיר של יישובים אז ראיתי את זה מעוד צד אחד של העבודה.

מעבר לאלה אני גם מרצה ויועץ, כבר 16 שנים מרצה בבית הספר לעבודה סוציאלית בבית ספר שמכשיר עובדים סוציאליים ואני גם מרצה בבית הספר לחינוך. זה מעניין כי כל אחד מכיר אותי מזווית אחרת וכל אחד מכיר משהו אחר. יש 100 אנשים שמכירים אותי כמרצה לחינוך, יש אנשים שמבחינתם אני מומחה לעבודה סוציאלית בתחום מסוים, יש אנשים שמכירים אותי כמומחה לחירום בפיקוד העורף כי אני מלווה מועצות אזוריות בתחומי חירום וצח"י. אני בן אדם מורכב שיש לו הרבה פנים.

הגעתי לקיבוצים לפני די הרבה שנים, אני למשל מלווה את הקיבוץ הדתי בכל תהליכי הצמיחה הדמוגרפית שלו בכל הקיבוצים. עבדתי הרבה מאוד עם מורכבויות של קיבוצים, של הנהלות, כמו בויקים למשל, יש קיבוצים, כמו ניר דוד, שהגעתי אליהם בעקבות משברים ועבדנו איתם הרבה על חוסן קהילתי. עבדתי גם עם רגבים ועם משמרות ומכל התהליך הזה אני לומד. מצד אחד יש שונות גדולה בין קיבוצים, ומצד שני לכולם יש DNA משותף כלשהו.

אני מאוד אוהב את המרחב הקיבוצי, אני מאוד מאמין בו, אני כן רואה אנשים ציוניים, אני מאוד מעריך את מה שהיה ואת העבר ואני חושב שזה משהו שלצדערי נהגים לחבוט בו בתקופה האחרונה וזה מאוד מרגיז אותי וכואב לי. אני חושב שזה לא נכון.

מעברות הגיעו אליי, אני לא הגעתי למעברות. כשפנו אליי, אני חושב שדיברתי על משהו שקנה אולי חלק מהאנשים שהיו צריכים להחליט במי לבחור. אני דיברתי על התהליך המורכב שצריך לקרות כדי לייצר שינוי וזה אחד הדברים שאני מתעסק איתו בחיים.

כדי לייצר שינוי, ויש קורס שלם שאני מעביר שנקרא 'הפסיכולוגיה של ההתנגדות לשינוי', צריך להבין שאנשים לא אוהבים שינויים. בדרך כלל הם מתנגדים לשינויים והם מפחדים כשאתה בא לקיבוץ ואתה אומר: 'אנחנו נעשה שינוי אורחות חיים', אוטומטית זה מאוד מפחיד. ואני מאוד מבין את זה. ולכן כל השיטה כאן הייתה יחד עם הציבור, כלומר כל הזמן לחזור לציבור, ללכת לציבור, לשאול אותם. מותר לשאול על הכול,

תן לנו דוגמא..

אני אתן דוגמא, דוגמא שהיא מאפיינת את מעברות: במעברות הייתה תפיסה שכל הילדים בקיבוץ יקבלו השכלה אקדמית. וזו תפיסה שהיא נהדרת בעיני, הבעיה היא שמאז ההחלטה ההיא ועד היום נוצר איזושהו מצב שהוא מעוות, על גבול האבסורד. זאת אומרת הסכומים שדיברו עליהם שכל ילד יכול לקבל או כל הורה בעצם יכול לקבל בגין הילד, הגיעו לכדי רבע מיליון שקל. זה דבר שהוא לא רלוונטי היום. כי כיום הרבה מאוד מהסטודנטים שלומדים הם חיילים משוחררים ויכולים לקבל מלגות. לי בבית יש 3 כאלה שקיבלו מלגות. אחד שהיה קצין קרבי ואחד שעובד במערכת הביטחון, לשניהם המלגות הן במימון המדינה, והשלישית תלך ללמוד חינוך כמו אבא שלה וקיבלה מלגת מצטיינים. המדינה לא מממנת הרבה דברים אבל מלגות ללימודים כן ואין סיבה שקיבוץ מעברות יצטרך לממן אותם.

בנושא הזה היה לנו ולצוות השינוי די ברור שאפשר להתאים את הסכומים למציאות. כשאתה אומר רבע מיליון שקל אתה מתכוון לכל מה שמשקיעים בילד אחרי צבא, זאת אומרת שהייתה פה הבנה שילד יכול לקבל במסגרת הלימודים שלו את מימון החיים שלו בתקופת הלימודים. עלו גם דברים אבסורדיים בשיחות עם אנשים, אמרו לי: תקשיב, הילדים שלנו עשירים ולנו אין כסף, כי אנחנו מקבלים תקציב לפי הילדים, ועכשיו כשהם עזבו את הבית ומקבלים משכורת מהצבא שנכנסת אליהם, והם מגיעים בסופי שבוע ואני צריכה לממן אותם ואין לי מאיפה. אלו נקודות מדהימות. הילדים האלה, בסוף חלקם עובדים, מרוויחים אבל הקיבוץ עדיין מחויב להם בסכומים שהם לא פרופורציונליים להיום. וכשאנחנו הבאנו את הדבר הזה למעגלים הופתענו מעוצמת ההתנגדות שהייתה לשכבת ההורים. הם הרגישו שפוגעים להם בגוזלים, וזה דרש מאיתנו היערכות מחודשת.

יש גם דברים מסוימים שאנחנו למדנו מהם, למשל חלופות הדיור, דיור זה נושא מאוד חם במעברות. זה לא כל כך פשוט שקיבוץ בונה 50 יחידות דיור על חשבוננו בתקופה כזאת קצרה כמו שהיה ברמות חפר. ועדיין חשבנו שצריכות להיות כל מיני חלופות לבנייה. צוות השינוי בנה חמש חלופות והתברר שיש התנגדות עזה לחלופה שקראנו לה חלופה משפחתית, חלופה שיש בה היגיון שאומר שאם בן אדם מתבגר והילד שלו עדיין תקוע בדירה קטנה והקים משפחה, אז הם יוכלו להחליף ביניהם את הדירות. ואמרו 'אנחנו לא מוכנים לשמוע', שמענו התנגדויות ולכן זה בסוף שונה.

וזאת הייתה השיטה, עובדים עם צוות השינוי, מפרקים את כל ההנחות ובונים את זה מההתחלה. מסתכלים על הדברים, יוצאים איתם לציבור, שומעים מה הוא אומר,

קודם כל מאוד שמחתי לראות שבמעברות יש הרבה אנשים מאוד טובים שחיים בסך הכול בגן עדן, צריך להגיד את זה, לפעמים הם לא יודעים עד כמה הם חיים בגן עדן. בכל מקרה, יש כאן אנשים מאד טובים ומאד מחויבים. שיטת העבודה שלי כיועץ הייתה לעבוד כמובן עם צוות השינוי אבל אם נתחיל קצת מההתחלה אז קודם כל עשינו תהליך יחד עם היועצים ועברנו על החומרים שקיבלנו, שזה אומר חוברת מאד מאד מורכבת מ-2019 שכללה את כל החומרים בתחום הכלכלי. עברנו על כל מה שאפשר לעבור עליו, כל מה שכבר נאסף, ואז הגדרנו כמה הגדרות:

אחת, שאנחנו רוצים להגיע למצב שאנשים יבינו על מה הם מצביעים ועל מה הסיפור. לא בשפה משפטית גבוהה, אלא בשפה פשוטה. הייתה לנו מטרה לפשט את הדברים, להסביר למשל מה זה הסדר בנים, מה זה התקציב, יש תופעה כזאת שהרבה פעמים אנשי מקצוע, מומחים בתחומם, מדברים בשפה גבוהה ולא נעים לאנשים לשאול כשהם לא מבינים. מה זה למשל 'היוון', כולם יודעים אבל אף אחד לא יודע, אנשים לא יודעים מה זה וצריכים להסביר גם כאן הכול.

מהשיחות שהיו לנו הבנו שאנשים לא תמיד הבינו את הסיפור ולכן פעם אחת זה לפשט, הדבר השני זה לדבר עם האנשים, והיו לנו בהתחלה הרבה שיחות, כולל בעלי תפקידים ועם אנשים שעזרו לבנות כאן את המערכת הכלכלית, כדי לנסות להבין לעומק מה היה שם, מה הם עשו או למה הם התנגדו ולמה זה לא עבר.

והדבר השלישי, שהוא הדבר החשוב ביותר, זה לקחת את כל הנושאים, לפרק אותם בצורה שיטתית יחד עם צוות השינוי והייתה פה עבודה אינטנסיבית של כמעט כל שבוע מפגש עם צוות של מתנדבים, שבאים על חשבון זמנם החופשי בשבוע וחצי בבוקר בכל יום ראשון. והיינו יושבים לעתים שעתים וניתחנו בצורה שיטתית דילמות והתבטאויות וניסינו לראות מה נכון להיום ומה לא נכון להיום. יש עוד עיקרון מאוד חשוב: בסוף זה לא סיפור שלי, זה לא פרויקט שלי, זה פרויקט של הקיבוץ שאני מסייע בו בכל דבר. אולי אני לוקח יותר אחריות על כלל הפרויקט, אז יש תחושה של מחויבות.

בשלב הבא הכנסנו מנחים. התפיסה אמרה שאנו לא אוהבים אורחים מבחוץ, אני יכול להביא מהחברה שלי 10 מנחים מקצועיים, אבל זה לא יהיה נכון. עדיף בהרבה להביא אנשים מהקיבוץ, שנוכל לפתוח בפניהם את הכל במעגלים. דרך זה גם למדנו הרבה מאוד, כי יכול להיות שדברים שהיו ברורים לנו, לחברים כלל לא היו ברורים. ובמקרים כאלה חזרנו לשולחן בצוות השינוי כדי לשוחח על זה. אחרי מספר ישיבות עם המנחים, הם עצמם יצאו לשטח והם ישבו בבתים והם דיברו עם אנשים וקיבלנו מזה הרבה מאוד מידע, מה עובד נכון ומה לא עובד נכון.

שרצה ומי שעניין אותו- בא אליהם. אם אתה שואל אותי האם היה אפשר לייצר פה משהו מקיף יותר- יכול להיות שכן, זה עלה בצוות השינוי, אבל בסופו של דבר אנחנו גם לוקחים בחשבון שיש לפעמים אחוז מסוים של אנשים שדעתם כבר נקבעה מראש, העובדות לא משנות להם. אנחנו שומעים גם את זה.

אני אתן דוגמא- התוצר שיצא, אנחנו בדקנו אותו על כל הקיבוץ, עשינו תהליך מסודר עם ישראל, לקחנו את כל המשכורות של כולם משלושה מועדים שונים ועשינו סימולציה לכל משפחה ובדקנו בדיוק מה קורה. עשינו תהליך אדיר, וגילינו שהרוב המוחלט של המשפחות מצבם יהיה בהגדרה יותר טוב, זאת אומרת יש מתמטיקה אין פה מה להתווכח. אם בנאדם היום התקציב שלו הוא 7000 ש"ח למשפחה, התקציב שלו יהיה 11,000 ש"ח אחרי השינוי. יש לנו גם כל מיני כריות נחיתה, בשנים הראשונות אנשים ישלמו הרבה פחות. אם נגיד בן אדם כזה היה חי בנתניה...תחשוב איזה אבסורד זה, הוא מייד היה רוצה בשינוי. בנוסף גם החלטנו לעשות שינויים: למשל שאנחנו מאפשרים לחברים לקבל את כספי המפ"ל שצברו עד היום במשך מספר שנים.

כל הדבר הזה ביחד מייצר מציאות שיכולה לעזור לאנשים שמאוד חוששים. כי אנחנו יודעים מה קרה בהרבה מאוד קיבוצים שעברו את זה. בסוף מעברות הוא מהאחרונים שעוד שיתופיים. כשאתה מדבר עם ההנהגה של קיבוצים שעברו את זה ואתה מדבר עם התושבים ואתה שואל: 'הייתם עושים את זה עוד פעם?' אז התשובה שחוזרת על עצמה 'חבל שלא עשינו את זה 10 שנים קודם...' ואני מניח שזה מה שיקרה גם במעברות.

מה הקהילה והחברים אומרים, איפה יותר קשה להם ואיפה פחות, ואם מצליחים לשנות- משנים. ולכן אני בסופו של דבר חושב שהתוצר שיצא הוא תוצר מרשים מאוד עם המון המון שינויים, עם המון ניואנסים.

אחד הדברים שאנחנו נתקלים בהם שוב ושוב, הוא שאנשים עדיין לא מספיק בקיאים במה שקורה וחיים בכל מיני אמירות שאין להן קשר למציאות: יהיה לנו רע ויגזלו מאיתנו כסף, ואני אומר רגע אבל עשינו עבודת שינוי כל כך רצינית, איך הם עדיין חושבים ככה?

אולי יש איזו שהיא בעיה עדיין עם הקשר עם הציבור, אם אתה אומר שהרבה אנשים עדיין אומרים- 'אנחנו לא ממש מודעים לכל מה שאמרתם כאן' או 'חשבנו שסוכם אחרת עד עכשיו', או 'באיזה צוותים ופורומים נפגשתם עם בני גילי' זה קצת מחזיר אותנו לשאלה הראשונה ששאלתי..

אתה העלית נקודה מאוד חשובה, אבל אני רוצה רגע לנסות להסביר, קודם כל אני לא חושב שזה כל כך הרבה אנשים. זאת אומרת ממה שאני שומע יש אנשים ויש אנשים. לצוות היה פה הרבה מאוד קשר עם הציבור למי שרצה זאת, בכוונה עשינו למשל מפגשים בבתים כי ההבנה היא שבבית יש משהו יותר אינטימי. בן אדם יכול לשבת עם חברים שלו בשכונה שלו ומי שרצה היה במפגשים האלה. הוא לא צריך להיפגש איתי, הוא צריך להיפגש עם חברי הקהילה שלו שעברו תהליך מסוים והם יסבירו לו. ועלו במפגשים האלה המון שאלות וחומרים.

היו לנו גם מפגשים גדולים עם הציבור, מספר לא מועט של מפגשים, זה היה לפי גילאים ולפי נושאים. ומי

המטרה שלנו לא היתה לבנות מודל כלכלי. המטרה שלנו הייתה לבנות משהו שקשור לחירות של האדם, וזה היכולת שלו להיות אחראי על גורלו עד כמה שניתן בתוך קיבוץ. והוא יוכל להחליט מה הוא עושה עם הכסף או לא עושה איתו. אנחנו רוצים שאף אחד לא ירגיש מנוצל.

אז הזמנו את כל האנשים לבוא, הגיעו 200 בתי אב, זה לא כל בתי האב אבל מי שרוצה יכול היה לבוא.

מני, מה היה התחום הבעייתי והמורכב ביותר מבחינתך בחוברת השינוי והאם אתה שבע רצון מאיך שהנושא הספציפי הזה הוגש בה בסופו של דבר?

אני לא חושב שהיו תחומים כאלה. אני יכול להגיד איפה הנקודה הרגישה שאין לה פתרון וניסינו מכל מיני זוויות לטפל בה. בסוף, המודל הכלכלי הוא מודל שהוא מאוד הוגן ומאוד מיטיב עם מי שעובד בצורה מסודרת ועם מי שמשתכר וחי חיים סבירים. זאת אומרת בוא ניקח בית אב סביר שיש בו שני בני זוג שעובדים ויש 3 ילדים. גם אם הם עובדים בעבודה סבירה בלבד במדינת ישראל וזה בסדר גמור, המודל מראה שהם יכולים להצליח לחיות במעברות טוב.

תמיד יהיו לנו בתוך קהילה אנשים שלא עומדים במודל, וגם כאן יש אנשים כאלה. זה יכול להיות חלק מהמשפחות החד הוריות למיניהן, שהמודל ניסה לתת להן נקודות זכות נוספות, ויש עוד מרחבים בעייתיים מסוימים: אנשים שעובדים בעבודות עם משכורות מאוד נמוכות ואז אנחנו מגיעים לדילמה מה אנחנו עושים. מצד אחד, אנחנו לא רוצים להשאיר אף אחד מאחור, אנחנו רוצים שלכולם יהיה טוב. אבל מצד שני יש פה חוסר הוגנות כלפי כל הקהילה, זאת אומרת מול מערכת האיוונים הזאת שאתה מנסה לייצר בין מודל בר קיימא שיחזיק את הקיבוץ שנים קדימה לבין הצורך של אנשים לחיות בכבוד ובצורה טובה ולא להרגיש שהמיסים נוגסים בהם בצורה שהם לא יכולים לחיות.

המודל יוצר מציאות שלחלק קטן מהאנשים מאוד מאוד קשה להגיע למצב שהמודל נותן להם שלווה נפש. והפתרון לא יהיה במסגרת מודל דרך אגב, הפתרון יהיה במסגרת ערבות הדדית של הקיבוץ. יש לו תהליכים והקיבוץ צריך לקבל החלטות.

כלומר בשוליים של המודל עצמו, יהיו אנשים שיתקשו יותר. במעברות לא הרבה אנשים, אבל בתפיסה

ההומנית שלי, כאחד שעבד בתחומי חברה וקהילה, זה מאוד קשה לי לראות בן אדם שבסוף יפגע מהדבר הזה. אני יכול להגיד מה חיזק אותי מהצד השני, וזה קשור לחלק מהתפיסה למה לעשות שינוי: כי בסוף יש פה מציאות בקיבוץ, כמו במערכות שיתופיות אחרות של חוסר הוגנות. יש פה אנשים שעובדים מאד קשה ומכניסים הרבה כסף ויש להם פנסיות גבוהות והכל הולך לקיבוץ וזה בסדר מבחינתם. רוב האנשים מוכנים לשחק את המשחק. אבל כשהם פוגשים באנשים שלא מתאמצים לעבוד זה נורא מפריע להם.

תראה אתה יום ואני יום אז אני אתן דוגמא, תיאורטית יום העבודה שלי יכול להיגמר אחרי הריאיון איתך. אז הייתי 5 שעות היום במעברות, זה יום עבודה, זה בסדר. אבל הוא לא נגמר. כי כשאני צריך לפרנס את המשפחה שלי, מבחינתי אם מציעים לי היום בערב לצאת להרצאה, אני אצא להרצות כדי להרוויח עוד.

אחד הדברים שיכולים לקרות במערכת שיתופית וקורה גם במעברות, הוא שיש אנשים המסתפקים בחובת עבודה מינימלית. מה המשמעות של זה? שחברים אחרים מממנים אותו. וכשה מתחיל אז מערכת קהילתית יכולה להיות עם סבלנות עד גבול מסוים. מעבר לזה זה מתחיל לייצר בקיעים.

אם בן אדם עושה את זה בכוונה אז יש לי פחות סנטימנטים אליו אבל אם חבר או חברה איתרע מזלם והם התגרשו וצריכים לשלם מזונות מאד גבוהים, זו בעיה. היום במדינת ישראל אנשים מוצאים את עצמם חוזרים לגור עם ההורים בגיל 45 בגלל סיבות כאלה, מאד קשה היום לגבר גרוש עם ילדים קטנים לחיות במדינת ישראל. מה קורה כשדבר כזה קיים בקיבוץ? איך אנחנו מרבעים את המעגל? אלה נקודות שהיה לי מאוד קשה איתן ואני חייב להגיד שגם לצוות השינוי. אני מניח שחלק מהפתרונות יהיו גם במסגרת מוסדות הקיבוץ. הם יצטרכו לא ללכת לפעמים רק על פי הדין, אלא גם על פי החסד ואני סומך בעניין על ההון האנושי הטוב שראיתי פה במעברות. זו כבר המזכירות השנייה שאני עובד איתה ופגשתי כאן אנשים מאד טובים ואני סומך על שיקול הדעת שלהם.

הרבה חברות וחברים, רבים מהם לא מעזים לשתף זאת ברבים מסיבות מובנות, יצאו די מזועזעים מהשיחה עם ישראל (רואה החשבון) בנוגע למשכורתם לאחר השינוי. בודדים אפילו ציינו שהרגישו מושפלים. אנשים שדווקא עובדים מאוד קשה מבוקר עד ערב ועדיין לאחור כל המיסים בקושי נותרים עם משהו, במקרה הטוב עם קצת יותר ממה שהם מקבלים בתקציב היום- אבל הם כמו בן לוקחים בחשבון את כל ההוצאות המוגדלות או נלוות שיהיו להם: על חינוך וחינוך לא פורמלי, חוגים, אכזרונים לילדים, בריאות שיניים או בריאות נפש. מה יש לך לומר לכל האנשים האלה שנשארים בצל ואולי אפילו קצת התייאשו מהעתידי?

תראה קודם כל מאוד כואב לי לשמוע את זה, ואני מקווה שאף אחד לא יצא מושפל. מושפל זו מילה מאד קשה. אבל זעזוע, כן, יכול להיות שיצאו מזועזעים, כי אנשים אמרו הרבה מאוד דברים. אבל תראה, אני רוצה לדבר על נתונים ואני רוצה לתת דוגמא בסדר?

נגיד שיש זוג במעברות ששניהם עובדים במשכורת סבירה ויש להם ילד שהוא בגילאי המעון. פה אתם לא קוראים לזה ככה אלא גילאי הגן, אבל במדינת ישראל הריבונית קוראים לזה מעונות יום (3-0 שנים). נגיד שבממוצע מעון כזה עולה 3,000 ש"ח בחודש, בן אדם סביר שגר פה בנתניה או בכפר יונה ורוצה שילדיו יתקבלו למעון אז הוא ישלם מחיר שהוא יחסית גבוה- לפחות שלושת אלפים שקל. אם יש לו שני ילדים כאלה אז מדובר על 6,000 ש"ח בחודש. זה הרבה כסף.

מה קורה במעברות למשפחה כזאת אחרי השינוי? אז קודם כל בעוד 4 שנים הם ישלמו שלישי מחיר. זאת אומרת אם העלות היא 3,000 ש"ח לילד אז במקרה הכי גרוע הם ישלמו 1,000 ש"ח כשהקיבוץ מממן עדיין 2,000 ש"ח. ואנחנו במודלים הוכחנו שגם בזה הם יוכלו לעמוד, אבל כדי לא להגיע למצב שמשפחות כאלה ייבהלו ובצדק, כי אין ספק שזה ייקח זמן ללמוד לחיות עם זה, יש לנו תכנית לסייע לאנשים. במודל שלנו הם ישלמו 25% מהעלות, כלומר במקום לשלם 1,000 ש"ח הם ישלמו רק 250 ש"ח. אני מוכיר, מתוך 3,000 ש"ח עלות. בשנה השנייה הם ישלמו 500 ש"ח. בשנה השלישית 750 ש"ח וכן הלאה.

דיברת על בריאות שיניים: במדינת ישראל כל ילד עד גיל 18 יכול לקבל טיפול שיניים בחינם. אבל קיימת מרפאת שיניים במעברות. מה אכפת לאנשים במעברות? הרי בסוף זה הכסף שלכם, זה לא כסף של מישהו אחר. אם אנחנו נצליח לצמצם את מרפאת השיניים, נצליח לצמצם קצת את שיוף, כל הכסף הזה יחזור חזרה לקהילה. בנינו מערכת מאוד מסודרת עם רונית ורוני ועם אופיר בזמנו וניתחנו את העלויות וראינו שאנשים לא רק שהם לא יצאו מושפלים, אלא להיפך.

אני אתן לך דוגמא הפוכה: כי יש לי פה נתונים, משפחה של אנשים מבוגרים שחיים היום אני לא רוצה להגיד מהיד לפה אבל מאוד קרוב לזה, פתאום יגלו שנכנס להם הרבה יותר כסף לתקציב. עברנו על המשפחות של הפנסיונרים ומצבם מצוין. השאלה היא מה קורה עם אנשים שנמצאים בגילאי הביניים וזה מלחיץ אותם היום, אנחנו שמענו בשיחות על אנשים שאמרו 'היינו אמורים לקבל תוספת שכר וביקשנו מהבוס לא לתת לנו... כי למה שילך לקיבוץ, נחכה אחרי השינוי והכל יעבור אליי'. אני חושב שיש תהליכים מאוד בריאים שיכולים לקרות כתוצאה מזה שבן אדם לוקח את האחריות על חייו ועל עצמו.

המטרה שלנו לא היתה לבנות מודל כלכלי. המטרה שלנו הייתה לבנות משהו שקשור לחירות של האדם, וזה היכולת שלו להיות אחראי על גורלו עד כמה שניתן בתוך קיבוץ. והוא יוכל להחליט מה הוא עושה עם הכסף או לא עושה איתו. אנחנו רוצים שאף אחד לא ירגיש מנוצל. יש גם הרבה דברים שאנשים לא מבינים בהם כי הם לא חיים את זה. למשל הדבר הזה שנקרא קרן השתלמות. זה כיום אחד מהמרכיבים החשובים בתחום השכר שמאפשר לאנשים איזשהו חיסכון פטור ממס שעוזר לו פעם בכמה שנים. אדם שעובד במשכורת סבירה מקבל 100,000 ש"ח פעם בשש או שבע שנים. עד היום זה היה נכנס לקיבוץ. אספר לך עוד סיפור: ניגש אליי חבר אחרי שהוא נפגש עם ישראל ואומר לי: 'רגע, אבל בסך הכל יוצא שאני מקבל עוד 1,000 ש"ח בחודש ממה שאני מקבל עכשיו או שווה לי השינוי?'

זה תמיד מדהים אותי איך אנשים שהם לא חיים בעיר או לא חיים במערכת אחרת לא מבינים את המשמעות. אתם יודעים מה זה לבן אדם בעיר לצבור 1,000 ש"ח בחודש נטו בחיסכון? אנשים לא מצליחים בכלל להגיע לזה, בטח לא במצב היום. חוסר ההבנה, לא רוצה להגיד ולזול, באלף שקל, אני לא מבין את זה. זה הרבה מאוד כסף בחודש. ובסוף אתה חי עדיין בקיבוץ, בסוף אתה הולך לבריכה ולא משלם עליה, אתה חי בגן עדן. בסוף אתה חי בבית שאתה לא משלם משכנתא של 8,000 ש"ח בחודש עליו. אז קצת פרופורציות חברה.

החבר צריך לקחת אחריות יותר גדולה על החיים וכנראה כמו שקרה להרבה מאוד בני קיבוצים אחרים, כנראה שגם כאן זה יעשה טוב לאנשים. ולגבי אותה שכבה דקה של אנשים שיהיה להם מאד קשה, הקיבוץ יצטרך להחליט איך לסייע.

יש לי פה כמה שאלות שאספתי בשבילים מחברי וחברות קיבוץ. חלקם תומכים נלהבים בשינוי, חלקם נגדו, וחלק אחר לא מתנגד לשינויים אבל מתנגד למתווה השינוי המוצע, כל אחד ואחת מסיבותיו/ה שלו/ה. הנה השאלה הראשונה: "איך אתה, כאדם מאמין, שלא היה חבר קיבוץ שיתופי והגיע ממקום מאד רחוק אידיאולוגית, אמונית, רעיונית, פוליטית מקיבוץ שיתופי של השומר הצעיר, מרגיש עם מטרה שתכליתה לשנות את חייהם של חברים וחברות-בלי היכרות אמיתית עם החיים הללו?" ואני מוסיף: צריך בכלל להכיר קהילה בשביל להעביר בה שינוי ארגוני?

תראה אני יודע כשאני נכנס לתוך קיבוץ של השומר הצעיר שיש אנשים שיחשבו בסטיגמות. אני בנאדם מאמין, גר במודיעין, אני ממש לא מתנחל, נולדתי ברחובות. אבל עבדתי ולמדתי בהתנחלות, וכיום אני עובד בכל מרחבי הארץ, ביהודה ושומרון, בעוטף עזה,

אני בסך הכל איש מקצוע שעוזר לקהילה שרוצה לייצר שינוי, לעשות אותו בצורה נכונה.

עוד שאלות שנשאלו, נגעו לנראטיבים שנדמה לי שבשניהם נגעת בכמה נקודות בשיחתנו עד עכשיו, ואחד מהם שלא היה ברור לרבים הוא כביכול נראטיב של הפחדה, או תדלוק של פחד מהעתיד.

"רוב הפנסיונרים שדיברתי איתם היו בעד השינוי. הם מנו שלוש סיבות עיקריות, שתיים מהן הגיוניות מאד: 'מובטחת לנו רמת פנסיה טובה, שאפילו עוד תעלה, ובנוסף נוכל לעזור לילדינו ולנכדינו שאינם חיים בקיבוץ'. הגיוני, ראוי וחשוב. אבל סיבה אחת הייתה תמוהה, וכמעט כולם חזרו עליה באותם משפטים ממש: 'אמרו לנו שהקיבוץ לא יחזיק מעמד, יתרוסק, יתמוטט כלכלית'.... בהתחלה לא ייחסתי לזה חשיבות אבל אז הבנתי שהם חזרו בדיוק על אותם מסרים שהם כנראה שמעו.

הפחד הזה מאד מוזר כי הוא פשוט לא נכון ואינו מגובה בשום תחזית כלכלית לגבי התפוררות של הקיבוץ בשל היותו שיתופי. אף אחד אינו צופה את התרסקות קיבוץ מעברות בעתיד הנראה לעין. מעברות קיבוץ חזק, זהיר

אני עובד עם יישובים ערבים, כל הסוגים. אני מבחינתי איש מקצוע שרוצה לסייע לבני אדם באשר הם.

פעם באתי לקיבוץ משמרות וכינסתי את המבוגרים בקיבוץ לשיח. היה משבר האשמות מאד גדול וקשישה אחת בת 94 התחילה לדבר על קורותיה ועל בעיותיה. אחריה הגיע מבוגר בן 89 ומתחיל לדבר על אותו נושא, והיא אומרת לו- "תקשיב, אתה מהחדשים! אל תתערב!".

אז אני למדתי מזה משהו ומלמד אותו היום גם באוניברסיטה: שבקיבוצים אם הגעת שנה שנתיים אחרי- אתה חדש, אתה יכול להיות בן 80 אבל אם אבא שלך לא נולד פה - אתה תהיה חדש. ואני רוצה לבשר לחברי מעברות, גם אם לא נולדתי בקיבוץ שיתופי אני חושב שאני יכול להבין מה זה קיבוץ. אני עובד הרבה מאוד בקיבוצים מכל מיני סוגים, נכון, אני לא גדלתי בשומר הצעיר שדרך אגב גיליתי לשמחתי ולתדהמתי באיזה שלב עד כמה החבורה הזאת היא בעצם חרדית בהרבה הקשרים. עם אדמו"רים, עם מנהגים, עם מלחמות פנימיות, זה מאוד מעניין. גם הם מאמינים. ואני בא עם הרבה מאד אהבה לבני אדם.

ואפילו די שמרני מבחינה כלכלית לאורך שנים. מרבים להזכיר לנו שעדיף לעשות שינוי ממצב של חוזק לפני שנגיע למצב של התמוטטות. וזה מן הסתם נכון בכל מצב, אבל - שום גרף עתידי לא מראה שאנו עתידים להיעלם בשל אורח חיינו. העתיד הקודר הזה לא ממש מגובה במספרים. " זהו נראטיב אחד. נראטיב אחר ששמעתי מחברות וחברים הוא נראטיב הפרזיטים.

הרי מי אוהב להרגיש פראייר? ועוד בגלל המוני פרזיטים שחיים על חשבונם של אחרים? אנחנו אמורים להתקומם ולהרגיש פראיירים שמממנים חבורה של פרזיטים כסיבה מצוינת לשינוי.

עם זאת, ברור שהמציאות רחוקה מאד משם. בכל קיבוץ, וגם במעברות, יש קומץ קטן מאד של אנשים (5-6) שמסיבות כאלה ואחרות אינם עובדים או שהם בין עבודות באופן כרוני.

וגם בקיבוץ שעבר שינוי ייתכן שקומץ, מסיבות שונות ומשונות, יישאר במצב הזה. גם אז, כולנו ובאופן ישיר ממיסינו נצטרך להמשיך ולעזור להם באמצעים שונים. כלומר, השינוי לא באמת יישנה את המצב הזה באופן

מהותי. מעבר לזה, לא מעטים ציינו שדווקא עובדים שמוותרים על תוספות שכר שהוצעו להם ומעכבים אותן באופן מחושב כדי לקבלן רק לאחרי השינוי, הם אלו שגורמים נזק רב לכולנו.

אתה מסכים שפרזיטים, זה כמו לעשות הר מעכבר בשביל לייצר תמיכה בשינוי, ושגם הפחדות על עתיד כלכלי נורא, שניהם אינם נרטיבים מציאותיים שתופסים במקרה שלנו?

קודם כל, אנחנו לא עובדים בשיטה הזאת של הפחדות. תוך כדי דברך נזכרתי באיזה סיפור, מקיבוץ אחר. עשינו שם תהליך מסוים ואחד המובילים בו היה איש יקר, נכה מלחמת יום כיפור, שסיפר לי שלאחר המלחמה הוא קיבל תחנת דלק מהמדינה. המדינה עזרה אז לנכי צה"ל במתן נכסים כמו תחנות דלק במתנה. מה עשה הקיבוצניק השיתופי הזה- תרם את תחנת הדלק לקיבוץ... היה ברור לו לתפיסתו הערכית, שזה שייך לקיבוץ. והאיש הזה אומר לי: 'היום, אנחנו נמצאים בנקודה אחרת. תראה איך האנשים פה רבים על כל דבר ולא מבינים בכלל כמה אני השקעתי וכמה אני נתתי לקיבוץ'.

אפשר לעשות. בטח שאפשר לעשות, אבל אם כבר עושים שינוי ובצורה של הסכמים והסדרים לכל תחום, רואים יותר טוב את הקשר ביניהם, שיש סינרגיה ביניהם.

תראה, אין לנו מטרה להפחיד אף אחד אבל צריך לדעת שאם חושבים שלאורך זמן יהיה אפשר לעשות חלק מהדברים האלה שהם לא סבירים, זאת שאלה האם הקיבוץ יוכל לעמוד בזה.

מה אתה אומר לאנשים שאומרים: "אנחנו לא נגד שינויים, אבל זו לא העת לשנות סדרי עולם. המדינה בוערת, יש תחושה שאנו על סיפה של מלחמת אזרחים, האלימות גואה ברחוב, שלא נדבר על הפה של נבחר ציבור, ישנה תחושה של פירוד ופיצול בעם, של שנאה יוקדת, אפילו של איבה. האם באמת דווקא עכשיו זה הזמן לוותר על הפן היחיד שמאחד אותנו ונותן לנו תחושה של שותפות גורל, של עזרה וערבות הדדית? דווקא עכשיו העת לשנות את אורחות החיים ולזרוק את המילה שיתופיות? אנשים בכל העולם כמהים להיות חלק מקהילות ואנו מפריטים את זו שלנו?"

אני חושב שהשאלה היא מאוד מאוד נכונה, רק יש בה איזו שגיאה מהותית. אני לא חושב ששינוי אורחות חיים ישנה את הסיפור של הסולידריות. אנחנו לא באים והופכים עכשיו את היישוב הזה לעיר, יש פה ערבות הדדית ויש קשר בין החברים והחדר אוכל יישאר והבריכה תישאר. זאת אומרת הקיבוץ ביום שאחרי השינוי, יראה די דומה ואני חושב שכל השאר זה פשוט דמיונות.

אני לא יודע מה זה הזמן המתאים. השינוי הזה הוא לא שינוי שהופך את הכל למשהו אחר וחשוב להבין את זה. אתם נשארים קיבוץ, מערכת שיתופית בתחומים מסוימים, אתם נשארים תלויים אחד בשני, אני לא חושב שצריך נורא להתרגש

תראה, זה לא לגמרי מדויק, אם אנחנו מסתכלים על קיבוצים מתחדשים אחרים, כמעט בכולם חדרי האוכל נסגרים בסופו של דבר ועומדים מוזנחים ונטושים כמפלצות מתפוררות במרכז הקיבוץ, לאף אחד אין חדר אוכל מתפקד- מקום המפגש המרכזי האחרון לחברי הקיבוץ- בהמון קיבוצים מתחדשים הטיפול בנוי עבר למינימום של צוות כיסוח דשא בלבד, בכולם נסגר צי הרכב או נשאר עם רכבים בודדים בליסינג, בודדים הצליחו להחזיק מרכזים סיעודיים לאורך זמן. זה עצוב לומר אבל ברבים מהם יש תחושה של פערים בין עושר ועוני, כלומר יש אנשים שבשבילם זה הכי טוב בעולם, ורמת חייהם עלתה, בעוד שיש אנשים שמאוד מתקשים.

צריך להבין עוד דבר אחד בהקשר הזה- שהעולם השתנה ויש לנו דור בנים ודור נכדים והם מסתכלים על זה אחרת. ואחד האתגרים הגדולים שלנו בתוך המערכת היה לייצר מערכת איזונים וזה מאד קשה. הרבה פעמים אנשים חושבים יותר על עצמם ופחות על הכלל.

תראה אני בחור דתי אבל אני לא נביא, אני לא יודע מה יהיה במעברות בעוד 50 שנה. אף אחד לא יודע. אני יכול להגיד שכל המודלים הכלכליים שאנחנו ראינו אותם, עם רואי חשבון מאד מחמירים, מראים על איתנות כלכלית לאורך זמן שמגובה בכל מיני דברים.

מפעל יכול אולי להרוויח או להפסיד אבל שטח להשכרה הוא עניין בטוח. אתן דוגמא קטנה בהקשר למודל- יש דבר שנקרא ליבה ויש לה סכום קבוע של 7.6 מיליון ש"ח. מאיפה הליבה הזאת? זה משכר דירה

מהעסקים. כלומר אם יש שטחים לקיבוץ והם מושכרים שנים קדימה בחוזים, זו הכנסה שמובטחת. הסבירות הגבוהה היא שמעברות, כקיבוץ חזק במרכז הארץ, ימשיך להיות כזה.

אנחנו לא מעוניינים בהפחדה, אבל למשל הסדר הבנים שדיברנו עליו קודם, הרי הוא לא יוכל להמשיך בין אם יהיה שינוי ובין אם לא יהיה שינוי. אני מאמין שהשינוי יעבור אבל גם אם נגיד שלא, מותר להביא נושא כזה לדיון נפרד ולהביע דעה: צעירים בגילאים מסוימים אמורים לקבל רבע מיליון שקל לילד כאשר אנחנו יודעים שזה לא עולה במספרים האלה. וניתן להוריד את זה ל- 100,000 ש"ח כמו שאנחנו עשינו. למה זה לא יכול לקרות? זה יכול לקרות!

"למה בעצם אי אפשר לעשות סט שינויים הכרחי גם בקיבוץ השיתופי? הרי כבר עשינו שינויים שהיו שינוי באורחות חיינו, כמו למשל המעבר ללינה משפחתית."

טענה ששמעתי ממספר אנשים היא שהקיבוץ לא יחזיק מעמד, יתרסק ויתמוטט כלכלית. הפחד הזה מאד מוזר כי הוא פשוט לא נכון ואינו מגובה בשום תחזית כלכלית לגבי התפוררות של הקיבוץ בשל היותו שיתופי. אף אחד אינו צופה את התרסקות קיבוץ מעברות בעתיד הנראה לעין. מעברות קיבוץ חזק, זהיר ואפילו די שמרני מבחינה כלכלית לאורך שנים.

ונהדרים. במעגלים שעשינו בבתים אחד הדברים שחזרו על עצמם היו 'איזה כיף שהיה לנו הזדמנות להיפגש!' זה מה שחזר על עצמו. שנהנינו מעצם הפגישה. למה? כי כבר לא נפגשים, כי כל אחד תקוע בטלוויזיה שלו וזה לא קשור לכיבוש. יש לנו מערכת שיוודעת לייצר את המפגשים, לייצר את החגים. אני מאחל לכם שתמשיכו לעשות את זה בלי קשר לשינוי.

מני יש לי עוד שאלה אחת אחרונה: האם יש לך מסרים חשובים שהיית מעוניין להעביר לחברי הקיבוץ ערב הדין בתקציר חוברת השינויים ולפני ההצבעה?

שאלה מצוינת. אני מאוד מתלבט איזה מסרים.. חשש זה דבר טבעי כי באמת העתיד הוא לא מובטח בשום תחום אבל אנחנו עשינו פה עבודה מאוד מאומצת ואני אעיד על חברי השינוי שהם עשו את זה ביושר ובאמונה ותוך רצון לשמור על כמה שיותר אנשים, כדי להגיע למצב שמעברות מצד אחד יישאר קיבוץ, אבל מצד שני יהיה מותאם לזמן, ולצרכים ולרצונות של האנשים. ומערכת האיזון הזאת היא מערכת שהצליחה.

אני חושב שמי שבדק לעומק את מה שעשינו ולא מקשיב להכרזות פומפוזיות, יראה שבסך הכול ההצעה הזאת היא הצעה שמיטיבה עם הרוב המוחלט של החברים בקיבוץ. ולכן אני מקווה בשביל מעברות, ואני גם מאמין, שהשינוי יעבור כי באמת זה משהו שעבורנו, אלה שעברו עליו, נראה הדבר הנכון למעברות בעת הזאת. אני מקווה ומאחל לכם שהשינוי יעבור.

מני, תודה רבה על השיחה המרתקת.

אורי ב"ש

כלומר, לא הכל ורוד לכולם. זה נכון שהרוב כבר התרגלו למצב, עברו שנים, אבל יוצא לי לדבר עם הרבה חברי קיבוצים פה מהסביבה וזה ממש לא נכון שכולם מרוצים, יש ויש.

אני מכיר סיפורים כאלה אבל גם מציאות אחרת. אתה עולה על נקודה מאוד מאוד חשובה, ההבנה מה זו קהילה, מה זאת השקעה בקהילה, ואיך מייצרים בה מנגנונים של מפגשים קבועים ושיטתיים שיוצרים קשר בין אנשים. חדר האוכל למשל. בדקנו את זה בצורה שיטתית ביישובים בעוטף עזה והקיום של מפגשים בחד"א הגביר מאד את החוסן הקהילתי. אבל ההחלטה האם עושים תהליכים משותפים, תרבות משותפת, זאת החלטה פנימית של הקיבוץ, בין אם הוא שיתופי או מתחדש. זאת החלטה והשקעה.

למשל, בניר דוד, כחלק מתהליך המשבר שהיה שם, הקמנו תפקיד חדש שנקרא "רכוז קהילה". לא 'מנהלת קהילה' שזה מנכ"ל הקיבוץ ברמה הקהילתית, אלא אדם שתפקידו כל היום להתעסק רק בקשר בין האנשים וביצירת קשרים בין אנשים. יצירת פעילויות תרבות, יצירת קשרים בין משפחות רב דוריות, וכו'. אני מאחל למעברות שיהיה אצלכם תפקיד כזה במערכת הקיבוצית. בקיבוץ דתי בית הכנסת הוא מקום המפגש, ואם כאן זה לא רלבנטי, אז חדר האוכל או הבריכה. וצריך שידעו לשמור על המקומות האלה. במקומות ששמרו עליהם- המארג הקהילתי השתפר.

לגבי פערים בין עושר ועוני, נושא מאד כאוב שעלה בצוות השינוי. עד כמה אפשר להתערב בפערים הפוטנציאליים שיכולים להיות בתוך קיבוץ. זאת שאלה שאין לה תשובה אחת.

תראה, הדבר שהוא היום הכי מורכב בעולם זו הבדידות ואנשים מתים מבדידות. אנשים שחיים בקהילה משותפת מרגישים פחות בודדים, הם מרגישים טוב יותר וחיים שנים ארוכות יותר. והדבר הזה הוכח במחקר מדהים ומפורסם באוניברסיטת הרווארד שהתפרס על פני כמה דורות.

יש עלינו אחריות להמשיך את התהליך הזה. זה מסוג הדברים שאנשים שחיים בקיבוץ לא תמיד רואים, אבל אתם זכיתם לחיות במערכת קהילתית שיש בה הרבה מאוד תלות הדדית אחד בשני. לפעמים זה קצת מרגיז נכון, אבל הרבה פעמים זה שומר על האנשים. וכן, צריך לדאוג שזה ישמר. מצד שני העולם משתנה, המציאות משתנה וצריך להתאים את עצמנו אליה ומה שאנחנו מנסים לעשות זה להתאים את המערכת הקהילתית למציאות.

צריך להגדיר בעיני תפקידים בקיבוץ שמטרתם תהיה לייצר קשר בין אנשים. הדברים האלה חשובים

שיחה עם

אסף שלג מצוות השינוי

ויכול להמשיך להיות גם בצורה הנוכחית. אבל גם יכול להיות עוד יותר טוב, ולהמון שנים בעזרת השינוי. וזה מה שחשוב.

אבל המהלך רוצה גם לנסות להבטיח שלא יהיה פה יותר גרוע?

המהלך הזה עושה מאמץ אדיר להבטיח לא רק שלא יהיה פה יותר גרוע אלא יהיה יותר טוב. להפוך את המודל של החיים השיתופיים לבר קיימא. והמודל הזה לא מפרק את החיים השיתופיים הוא ממשיך אותם אבל מוריד את התלות שלנו אחד בשני.

כי המודל הנוכחי לא מעודכן ולא בר קיימא? נכון, רובנו לא חיים ברמת החיים שאנחנו יכולים להרשות לעצמנו לאורך הרבה זמן. אין ספק שלאורך השנים הקיבוץ ידע עליות והיה אפשר לממן את זה ואולי עדיין אפשר, אבל אנחנו רואים שחיקה בהרבה אלמנטים של החיים. ברמה הפיננסית והכלכלית וגם ברמה החברתית שזה יותר חשוב. אז לשאלתך למה שינוי - אנחנו רוצים לקחת שליטה על החיים שלנו. להיות חופשיים לקבל החלטות שטובות לתא המשפחתי שלנו, ולא בהכרח לחוקים של המקום. לדוגמא - שני בני הזוג חייבים לעבוד במשרה מלאה כל הזמן.

ואם זה לא טוב לתא המשפחתי שלי? או אם המציאות שלי לא מאפשרת את זה..

יכולות להיות המון סיבות אבל גם אם לא רוצה ולא חייב זה ענייני הפרטי. היתרון החזק של התהליך הוא להעביר את כובד המשקל לתא המשפחתי. אני רוצה להיות אחראי על משפחתי ועל עצמי.

אולי גם פרטיות?

כן, פרטיות היא חלק מאוד חשוב. יש מחסור בפרטיות וביכולת לבחור ולשלוט על החיים שלנו כמשפחה וכאינדיבידואלים. היום זה מה שמדבר אלינו. זה בסדר שפעם לא היה ככה וזה הביא אותנו למקומות מדהימים אבל היום אנחנו מסתכלים אחת על הדברים.

אני חייב לשאול, מי זה אנחנו? כי בוודאות יש חברים שלא רוצים שינוי, או לכל הפחות - לא שינוי במתווה הנוכחי.

נכון. תראה, משנת 2,000 מנסים לעשות פה שינוי. יש פה רוב לזה, כלומר מעל 20 שנה מנסים לעשות פה את השינוי הזה מעמדה של כוח, כל מיני הצעות. היום הרוב הגדול של הקיבוצים עבר או עובר שינויים. יש כאלה שעשו את זה מעמדה של - קמו יום אחד, לא היה יותר כסף וזה נגמר וכל איש לעצמו.

דיסקליימר: הריאיון המובא כאן הוא מתוך שיחה שקיימתי עם אסף לטובת מי שכמוני - לא יודע מספיק על שינוי אורחות החיים על מנת לגבש דעה, אולי לא מבין את שפת החוברת, או פשוט לא מבין בנושאים שעל הפרק.. מן הסתם לא כיסינו את כולם, אבל רציתי להביא שיחה בסיסי בשפה פשוטה, בתקווה שהקריאה תועיל לאחרים כפי שהשיחה הועילה לי.

שאלה: אז אני לא יודע כלום. אני חבר חדש. למה צריך פה שינוי באורחות החיים? מה לא טוב במה שיש עכשיו? אסף: "קודם כל חשוב לי להגיד שזה מאוד קריטי שגם אלה שפחות מבינים ילמדו וישמעו כי זה נוגע וייגע בכל יום ויום בחיים שלהם. שיבואו ויצביעו ושלרגע לא יחשבו שיצביעו עבורם או ש"לי זה לא איכפת".... זה צריך להיות איכפת כי זה נוגע בנו ובהורים ובאחים ובילדים שלנו ובעתיד של כולנו.

ברמה הראשונה חשוב שכולם לפחות יבצעו שיחה עם מישהו בעניין הזה ויגבשו דעה. לא חשוב מהי. אני לא יכול לקבל את זה שמישהו לא יגיע לקלפי. מלקום בבוקר עם הקפה ועד שהולכים לישון השינוי הזה נוגע בכל מי שחיים פה.

וגם מי שלא מצביע כי הוא לא חבר - כולם צריכים לכל הפחות להתעניין. אז לשאלתך למה צריך לשנות ומה לא טוב פה - קודם כל חשוב לציין, שטוב פה! טוב פה

מהם באמת עקרונות הליבה של המהלך הזה? הליבה היא סבסוד של חינוך בריאות ותרבות, סיעוד ועוד... ההגדרות של מי אנחנו. לא משנה כמה אתה מרוויח ולא משנה באיזה מצב אתה - הילד שלך תמיד יקבל את אותו החינוך כמו כל ילד אחר. וזה הסבסוד שמבטיח פרק החינוך, שאף ילד לא יישאר מאחור לא בפורמלי ולא בבילתי פורמלי. אותו דבר בבריאות. אף אחד פה לא יוותר על תרופות כי אין לו כסף ואת זה התוכנית מבטיחה. אנחנו קהילה משקיעים המון כסף בליבה וזו אמירה מאוד חזקה. אנחנו משאירים את הקיבוץ קהילה חזקה שמגנה על וותיקיה וילדיה ותומכת בכל מי שנוקק. תמיד.

אלמנט נוסף הוא העברת הפרנסה של הבית אליך, ואיתה האחריות. כלכלית, חינוכית. התוויה של הדרך שבה הולכת המשפחה שלך. וזה עליך. בתוכנית הזו - כל חבר מקבל את משכורתו וכרגיל מעביר אותה לקיבוץ, הקיבוץ מוריד מיסי מדינה, מס קהילה, מס יישוב, רשת ביטחון / מס איזון שתומך בשנים הראשונות באלה שקשה להם או לא מגיעים לאיזשהו מינימום והשאר עובר לחבר. מצד שני יהיו דברים שיעלו יותר משום שפתאום יהיה צריך לשלם עליהם, למשל לא יהיה יותר מימון של החוגים. אתה תקבל X כסף לפי המשכורת שלך ומה שתבחר לצרוך - זה עליך.

בדברים מסוימים בבריאות תהיה לך אחריות אישית ללכת לקופת חולים ולא לרפואה פרטית ולהתנהל בצורה יותר עצמאית ואחראית. אבל בסוף את רוב המשכורת תקבל אליך במקום התקציב הנוכחי שאתה מקבל, וגם את מה שלא תקבל וילך לטובת מיסים, אתה תקבל אליך למעשה בעקיפין. בסבסוד כזה ואחר. בעצם מה שיוצא זה שאתה משלם על מה שאתה צורך בניגוד להיום בקיבוץ שיתופי שאתה משלם גם על מה שאחרים צורכים.

כלומר המהלך יכול גם להיות כזה שנכפה בכוח? "לא לעולם חוסן" זה משהו שאנחנו יודעים מצוין מכל מיני קהילות. אנחנו רוצים לעשות תהליך חזק ובריא שכולם שותפים בו. וזה מאוד חשוב. לעולם לא להגיע למצב שאין דין ואין דיין. זה אלמנט עיקרי בשינוי. זה לא פחד שקיים, צריך להגיד שהקיבוץ יכול להמשיך גם עוד שנים להיות שיתופי, אבל האם זה הדבר הנכון בשבילנו?

זה קול חשוב, כי יש גם תחושה של הפחדה. של אוי ואבוי מה יהיה אם לא נעשה את זה. הפחדה היא לא טובה צריך לשים את הדברים על דיוקם. אנחנו חושבים שאנחנו עושים תהליך עמוק וארוך שאומר את האמת. אם בסוף אנשים יחליטו שהדבר הנכון הוא להישאר קיבוץ שיתופי זה מקובל. אני באופן אישי חושב שזה לא נכון, ושהצוות הזה עשה תהליך ארוך מאוד, יש יגידו ארוך מידי, אבל עמד על כך שכולם יהיו מעורבים. אין צוות וקיבוץ. אני יכול להגיד בידיים נקיות שלא היה בן אדם אחד שרצה לשמוע ולא היה לו מקום ומענה. עשינו מעגלי שיח ושיחות סלון. בצורה אישית שכולם יהיו מעורבים.

יהיו מפגשים כאלה גם אחרי במידה ויעבור? יהיה ליווי? יום ההצבעה הוא לא יום השינוי. תהיה תקופה של התארגנות גם למערכות ויהיה ליווי.

אולי זה יפיג חלק מהחשש.. כי אני יכול להעיד על עצמי שיש פער של כישורי חיים כשגדלים פה. נכון. דברים כמו פתיחת חשבון בנק, כרטיס אשראי או השקעה ועוד הרבה תחומים אחרים - כשהקהילה לוקחת כל כך הרבה אחריות על האנשים זה מחסיר מהם יכולת. וזה מפחיד. והיום אנשים רוצים לקחת אחריות על החיים שלהם. אני באופן אישי גם לא רוצה שלילדים שלי יהיו את הפערים האלה.

מה עם המילה הפרטה? האם השינוי הזה הוא הפרטה? תעשה לי סדר מה זה מה. הפרטה היא לקחת את כל הרכוש וכל הנכסים ולחלק אותם לחברים. וברמת האורחות חיים לעצור הכל וכל אחד לעצמו מלבד דברים מאוד מינימליים שיש בכל יישוב.

כלומר הפרטה היא פירוק החבילה? אנחנו בצד הדרך של הספקטרום. ממש לא מפרקים את החבילה אנחנו מחזקים ברמה החברתית והכלכלית, והתא המשפחתי והאינדיבידואל. האם זו הפרטה? לא.

אז איך אתה מדמיין את המקום הזה עוד 7-10 שנים? עם שינוי, ובלי שינוי.

בלי שינוי - אני לא חושב שיהיה פה גוג ומגוג. אבל החשש הגדול שלי הוא שהאנשים הטובים והחזקים ביותר שאנחנו רוצים שיחיו פה יחליטו לעזוב או לא לבוא מלכתחילה. בלי שינוי אני חושב שנישחק ביכולת ולא נדע להחזיק את רמת החיים של היום למשך הרבה שנים.

בכל מקרה יהיה פה טוב ואני מעריך שנדע לחיות גם כקיבוץ שיתופי לעוד שנים. אבל אני מאוד חושש לגבי איך זה יראה. לדעתי זה יכרסם בחברה שלנו. יהיה פה משבר שיהיה צריך לנהל אותו.

עם שינוי - אני בטוח שנמשיך להיות חברה ששומרת אחד על השני. אני חושב שכמו בהרבה קיבוצים אחרים נהיה חברה חזקה יותר, קרובה יותר, שלא נתמכת במוסדות, רוצה להתנדב, יותר חיובית, יותר משגשגת ברמה החברתית, פחות מסתכלת על השכן ויותר מסתכלת על עצמה.

אני בטוח שנוכל להמשיך לבנות פה מבנים לציבור ופארקים ומגרשים ודברים שישפרו את החיים שלנו, אפילו בצורה יותר טובה מאשר אם נהיה קיבוץ שיתופי, ונמשיך לריב על הכל.

אתה לא מאמין לתחזית שאחרי השינוי כל הנוי ייעלם, החדר אוכל ייסגר וכו..?

מה שהקהילה תצרוך יישאר. זו אבולוציה של חברה. בסוף, חברה קפיטליסטית היא לא מה שאנחנו מחפשים, היא קיצון אחד. והסוציאליסטית היא קיצון שני ואנחנו מחפשים איזה מקום טוב באמצע. הכי חשוב לי זה עתיד לילדים שלי פה בקיבוץ. אני לא רוצה שהם יגורו בנתניה או בערים אחרות מסביב, אני רוצה שיהיה להם עתיד כאן. אני חושש שכקיבוץ שיתופי זה לא יקרה כי תיגמר הבניה ולא יהיה כסף ויהיו פה אינטרסים כאלה ואחרים ולדעתי שינוי באורחות החיים נותן סיכוי להתפתח פה כקהילה וגם נותן סיכוי שבסוף יהיה לנו משהו להוריש הלאה.

אסף אני מודה לך על הזמן שהקדשת ואתה מקדיש מעצמך לטובת הדבר.

משהו אופטימי לסיום?

שלא ניבהל משינויים. נסתכל עליהם ברמה של האם הם טובים לקהילה או לא. על המשפחה שלנו, ההורים, הילדים. שנישאר מקום חיובי ותומך. ובעיקר שנלמד את הילדים שלנו להיות יזמים ומצטיינים, ללכת הכי טוב שהם יכולים לכל תחום שמעניין אותם והם באמת אוהבים ורוצים, ושנחנך אותם להיות הכי טובים שהם יכולים

ליאור רומי

אנחנו מצמצמים את התשלום על אחרים רק למה שהקהילה הזו הגדירה כחשוב - חינוך, תרבות, בריאות לפני הכול. סיעוד זה אלמנט נוסף שהצוות היה מאוד נחוש להשאירו כתוכנית מאוד מסובסדת.

במידה וזה לא יעבור הפעם, איך ממשיכים? האם יש שינויים, פעולות/החלטות שביכולתה של המזכירות לקבל גם בלי שינוי כולל באורחות החיים ובלי הצבעה? מה שכבר היום קורה בשנים האחרונות זה שיש שחיקה במה שאתה מקבל לעומת מה שעל חשבונך. אם זה חוגים, עזרה בלימודים. התקציב לא השתנה בהתאם ליוקר המחיה ונשחקנו.

דוגמא אחת היא פרק בנים - אנחנו יודעים כמה מפנק ודמיוני זה היה כל השנים לעומת מה שבחוץ אבל לצערנו הדמוגרפיה לא מאפשרת את זה. יש יותר ויותר ילדים בשכבה, זה כבר לא 8-9 ילדים זה יותר לכיוון ה-20 והעלויות עולות וצריך להתאים את זה.

מבחינת שינוי אורחות חיים אין למזכירות מה לעשות בלי הצבעה. לדעתי פשוט נמשיך להישחק. אני חושש מהיום שאחרי אם לא יעבור השינוי. אני מעריך שיהיו אנשים שיחליטו לא להישאר פה, או אנשים שיחליטו לקחת את החוק לידים. אני לא יודע מה יהיה אני לא נביא. אני כאסף ומצוות השינוי לא חושב על מה לא יהיה כי אני בטוח שזה יעבור ושנדע לשכנע את החברים שזה טוב לחברה שלנו ולמשפחות שלהם ולהפיג את החששות.

האם ביום הראשון לשינוי יהיה טוב למאה אחוז מהאנשים? אין דבר כזה. אני לא יודע לעשות תהליך שיהיה טוב לכולם, אבל זה צריך להיות טוב לרוב הגדול, ולמי שלא - בשביל זה יש הגנות, אף אחד לא יישאר מאחור.

בנוסף יש כרית נחיתה של 4 שנים. מה שיש בחוברת - יתחיל רק עוד 4 שנים. יש המון סיבוסדים נוספים בשלוש השנים הראשונות. ההחלה של השינוי תהיה באופן הדרגתי ויש פה הגנות חזקות מאוד.

הישגים ממועדון הקליעה של הפועל מעברות

פירוט אלופי ישראל
 רובה מצב שכיבה: גיא סטריק - גברים
 יוליה צ'ורנוי - נשים
 אקדח אוויר: פלג בן טל - נוער
 ניצן כורם - נשים / עידו לוי - קדטים
 רובה אוויר: אורי צדוק - נוער
 רובה 3 מצבים: טל אנגלר - נשים

מועדון הקליעה של הפועל 'אפרא' מעברות לקליעה אולימפית (ע"ש אפרא פורת, חבר מעברות ומייסד המועדון ב-1950) ממוקם בלול התרנגולות ההיסטורי, דרומית לקיבוץ ליד השער הצהוב.

המועדון שבלול מניב הישגים גביעים ומדליות במקום ביצים. הספורטאים שלנו מגיעים מאזור השרון וביניהם מקיבוץ מעברות. הוותיקים- עקיבא דורון, יוסי כתר, רון ארנון, שחר ינאי, דורון אגוזי, משה טליאס. הצעירים - אורי צדוק, פלג בן טל.

טבלאות הישגים לעונת 22-23 של הפועל אפרא מעברות קליעה.

הישגים אישיים וקבוצתיים באליפות הליגות						
מיקום	מיקום	מיקום	הקבוצה	מיקום	מיקום	
אישי	אישי	אישי	שמות הקלעים	קבוצתי	קבוצתי	
	גיא סטריק 1 - גברים	יוליה צ'ורנוי 1 - נשים	יוליה צ'ורנוי, גיא סטריק, אלמוג גרון	1	ליגה לאומית רובה מצב שכיבה	
	דורון אגוזי 2 - גברים	שביט גלייכמן 1 - נשים	שביט גלייכמן, דורון אגוזי, שי גלייכמן	1	ליגה ארצית רובה אוויר	
		נועה ברקמן 1 - נשים	נועה ברקמן, לאוניד רובינשטיין, נתן רובינשטיין	1	ליגה ארצית אקדח אוויר	
	שי גלייכמן 3 - גברים	עידו לוי 1 - גברים	מיה בן פרץ, עידו לוי, שי גלייכמן	1	ליגה א אקדח אוויר	
		טל אנגלר 3 - נשים	ליהיא רבי, שירי שטרנברג, טל אנגלר	2	ליגה לאומית רובה אוויר	
		ניצן כורם 3 - נשים	פלג בן טל, ניצן כורם, אלמוג גרון	2	ליגה לאומית אקדח אוויר	
		עמית רוזנהק 1 - גברים	עמית רוזנהק, ניצן כורם, שי גלייכמן	4	ליגה א רובה אוויר	

הישגים אישיים וקבוצתיים באליפויות ישראל						
מיקום	מיקום	מיקום	מיקום	הקבוצה	מיקום	
אישי	אישי	אישי	אישי	שמות הקלעים	קבוצתי	
	יוליה צ'ורנוי 1 - נשים	גיא סטריק 1 - גברים	יוליה צ'ורנוי, גיא סטריק, אלמוג גרון	1	רובה מצב שכיבה	
נועה ברקמן 3 - נשים	ניצן כורם 1 - נשים	עידו לוי 3- נוער	פלג בן טל 1 - נוער	פלג בן טל, ניצן כורם, נועה ברקמן	2	אקדח אוויר
	ליהיא רבי 2 - נערות	דורון אגוזי 2 - גברים	אורי צדוק 1- נוער	ליהיא רבי, שביט גלייכמן, אורי צדוק	3	רובה אוויר
				ליהיא רבי ואלמוג גרון	4	זוגות רובה אוויר
				פלג בן טל וניצן כורם- 2 - נועה ברקמן ואלמוג- 3	3--2	זוגות אקדח אוויר
			טל אנגלר 1 - נשים		ללא קבוצתי	רובה 3 מצבים
			ליהיא רבי 2			רובה אוויר קדטים/יות
			עידו לוי 1			אקדח אוויר קדטים/יות

פרידה מייגה

אחרי 6 שנים בסימני דרך נפרדנו כיתת ג'אס (ווי) וההורים מייגה, מעבר למכתבי הפרידה הקהילתיים שצירפתי, רציתי לשלל אתכם בחוויה שלי כאמא וכאחת מההורים שהיו שותפים לימינו והקמה של בית הספר.

לפני קצת יותר משש שנים, אורי ולינה (צומרי) הצמינו אותי לפגישת התיארוך לקראת עלייה לכיתה א של קבוצת הילדים שלנו. הם גייסו גם את השכנים, חן ורז וביקשו להבין אם גם אני, כמוהם, משוגעת לחינוך אחר ואם ארצה להצטרף אליהם למסע. לאב אחד מהורי הקבוצה לא הייתה אפשרות לעלות את הילדים למסגרת אטרנטית מחוץ לקיבוצי - עקב ביקוש יתר בהתי הספר האלו.

יצאתי מהפגישה הזו מרגשת מאוד. גם מההצמנה גם מההבנה שאני לא לבד, אבל בעיקר מההרגשה שיש סיכוי - שיתכן ונצליח. מיז חברנו אהרונס מהיישוב הקרובי שגם אהם יש ילדים באותה קבוצה - ינה ושירלי וכאובן אלה דנאל שהובילה במידה רבה את המהלך יחד עם יעריה והייתה משמעותית ביצע שהביאה ובמה שהיא מייצגת בקהילה ובמועצה על מנת שנצליח. יחד הגענו להבנה שאנחנו חייבים את ייגה איתנו - אבל לא רק כהורה שותף - אלא כמנהל. שחננו אליו את יעריה שבידוק וישכנע.

הרגשנו שאנחנו מחייס חלק רבז בקהילה שזמן רב מידי לא לקחה אחריות מקיפה על החינוך, שיש הרבה אנשים שמתגעגעים לילדים שצוצים בשהילים המהלך היום. ההבנה שרק במקום כזה, עם קהילה כזאת, אפשר לעשות משהו משמעותי כל כך, הייתה ברורה מהרגע הראשון. כל כך הרבה הורים הצמק רצו להקים בתי ספר ייחודיים עבור ילדיהם אבל לא היו להם המשאבים והייגה שיש לנו כאן. בקמפיין של קירוב לבבות הצלחנו יאהדוקי מספיק חברים והחלוס הפך למציאות.

הימים לקראת ההקמה היו צמוסי מרגשים ומלומדים מאוד עבורי. כל אחד קיבל תפקיד, אני הייתי מצין מנהלנית. קיבלתי את קורות החיים של אנשי החינוך ואת פניות הורי החוץ. ייגה נצטר בהו לביצוע ראיונות. זכינו להכיר הון אנשי - שחלקו ממשיך איתנו על היום. היה משמעותי מאוד מהמקצועיות של ייגה והדרך שבה הוא ביסס את תהליך ההקמה.

היכולת של ג'אס להפרטים הקטנים, לדייק את החיפוש למקומות רלוונטיים ולבחור את אנשי (נשות) החינוך שהיו שותפים לדרך הייתה מעוררת השראה.

התחלנו את השנה ראשונה בהתרגשות גדולה. הורי סימנו דרך היו לקהילה קטנה ומגובשת שמוכנים להיקרא לצד אלצור בכל מה שצריך - יילונים ושיפוזים, הורה מעשיר, קמפינג משפחות ומה לא. עם השנים חלפה עלינו הקורונה, הקהילה התרחבה, בית הספר התייצב ולהורים היה פחות חלק במה שנעשה ביום יום.

לאורך כל השנים היה שיתוף פעולה חשוב של הנהלת הורים עם הצוות המנהל הראשון ייגה. בשלוש השנים הראשונות רץ (אליה) הוביל בשיתוף עם איילת סלע (מבית ינאי) ולאחר מכן לקחתי את ההובלה בשיתוף של הורים מבחוץ (איתי ווין, בני וולה, יעל צעירא, מאיה סיפרס, רעות בירן אליהם ג'אס).

ניכר היה שייגה הוביל באומץ ונחישות קו מאוד ברור של חינוך אטרנטית, פרגרסיבי. כדי שיהיה ספר קטן ואיכותי יצדיק את הקיום שלו הוא חייב להיות ייחודי (וזה הכרה שמתקבלת ממשרד החינוך). בית ספר שישאר רק קטן ויפורמלי יהיה בית ספר אוטיסטי ולא לגיטימי - לפי הגדרות משרד החינוך. הורים רבים, מהקיבוצי ומהחוץ לא תמיד יוצאים להבחין בין השניים ולכן פעמים רבות נוצר לחץ על המערכת לספק נתונים ותוצאות מדידות. החינוך הייחודי הוא ציפור נפשו של ייגה והוא היה מוכן להגן עליו בכל מחיר. הוא השקיע שעות רבות של הדרכה וחנכה של הצוות בשיתוף מנחים בעלי שם מהארץ גם הכשרה של בעלי תפקידים בתוך צוות בית הספר שכלו להמשיך לחנוך את עצמיהם.

השנה עלתה קבוצת בעגרים ארמות ים ובספטמבר תכנס קבוצה גדולה נוספת. לאורך השנים יצא לי לעבוד ברמות ים עם תלמידים שהגיעו מבתי ספר אטרנטית שונים בעמק. חלקם היו צריכים לעבור תהליך קליטה והסתגלות אך רובם המכריע השתלבו היטב תוך זמן קצר.

הם הביאו איתם איכויות המאפיינות אותם כקבוצה (ארמות הגיוון הרב) כמו עצמאות, ערכיות, אחריות, יצירתיות, יכולת עבודה בצוות ועוד. כאמא, לקראת המעבר לחטיבה הפורמלית אני חוששת. הייתי שמחה אם הייתה לי אפשרות להשאיר את אהילת הפחות שנתתי נוספות בתוך מסגרת כמו סימני דרך. יחד עם זאת, החשש הזה קטן בעצמות מונים מהחשש שהיה לי כשהייתי צריכה להעלות אותה לבית חינוך פורמלי כבר בכיתה א'. הצידה שהיא וחבריה קיבלו בשש השנים שחלפו תשמע אותם גם בחטיבה, בתיכון גם באקדמיה. אני מאמינה בכל אחת ואחד מהם וביכולתם להשתלב ואף לפרוח.

מציגה כאן לקט מתוך הישורה התחתונה של הרפלקציות שלהם:

- יאני מלוצה אהמיך במסורת החונכות גם בשנים הבאות, כי זה גם תורם לחניכים כשהם לומדים זברים שאי אפשר ללמוד בבית הספר, וגם תורם לחניכים ומלמד אותם ללמוד ולהעביר פעילות בצורה מעניינת שלא תגרום לחניך להשתעמם.
- ילדתי ממש כזאת אהמיך גם בשנה הבאה את מסורת החונכות, מכיוון שאני חושב שאתה מגלה הרבה על עצמך במהלך המפגשים. אתה גם לומד זברים על החניך שלך ומכיר אותו הרבה יותר טוב. ההרגשה שאתה עושה כיושב לחניך זאת ההרגשה הכי כיפית גם בשיעור משום שהרגשתי שמעוותי וחשוב בשבילי. הרגשתי בחונכות שאני עכשיו הגדול והחניך מסתכל עלי ויכול ללמוד ממני. בזמן המפגשים שלנו הרגשתי שאני שוכח מהכל, ומתרכז רק בשנינו, זה מאוד מאוורר באמצע יום לימודים.
- ילדתי מוחלט אהמיך בפרויקט הזה גם בשנה הבאה משום שהחונכות מעניקה גם לחניך וגם לחונך ביטחון עצמי. לחניך, משום שהוא ידע שיש מישהו מהכיתה הכי בגרתי בבית הספר שיבא אלו. לחונך, מכיוון שהוא לומד בתהליך הזה על המסוגלות שלו והיכולת שלו לתפקד וללמד. החונכות גם מלמדת את החניכים להיות סבלניים יותר בשל העבודה עם ילדים צעירים.
- כחלק מהחניך הייחודי שלנו בקיבוצי הילדים מקבלים תחושת שייכות לקהילה, מכירים באופן הלתי אמצעי העזי תפקידיים- והכי נחמד- ותיקים ופנימינרים שמתנדבים לעבוד איתם.
- באופן ניכר הם מקבלים גם תחושת שייכות לקהילה הקטנה יותר- קהילות בית הספר. הם גם מקבלים הזדמנויות רבות להיות שמעוותים ועל זה אני מברכת כאמא, כאשר חניך וחברת קיבוץ.
- אומנם לא הכל מושלם ויש עוד דרך לעבור יחד גם תחת הנהלה חדשה. יחד עם זאת, בית הספר הוא מתנה מדהימה שיעגה השאיר לנו כאן כקהילה ועל כך חשוב לי אומר לו תודה גדולה.
- תודה יעגה- לכול השותפים לדרך.
- אשרת ברייר ער

נקודה מעניינת נוספת שאני רוצה להתעסק עליה ביחס לבית הספר והחשיבות שלו בקהילה שלנו קשורה במה שהילדים שלנו מקבלים מסימני דרך לא ניתן ללמוד- כמו תחושות של שמעוות ושייכות.

במהלך השנה, בעבודתי ברמות-ים כמורה במעמדת "מחשבת ישראל" כיתיאלו שתי נצרות מקסימות מהקיבוץ- נעם יאני וגיל בר-נר. יחד עם קבוצתן הן בחרו לחקור היבטים פילוסופיים ביחס אלינה המשותפת. הן שאלו מי אחראי על חינוך הילדים- ההורים או הקהילה? מהו אושר ובאיזה אופן מרכיב האושר בא לידי ביטוי בחינוך המשותף. בתוך כך הן ראינו את הסבתות שלהן- ערה ורהקהיה וגם העבירו מעגלי שיח בבית הספר ובתיקון ליל שבעות של כפר ויתקין.

הן מצאו שהאושר מורכב מתחושה של שייכות לקהילה ומתחושת השמעוות שאדם מרגיש כשהוא תורם ומעורה בחברה.

וככה בזמן שהייתי איתן בתוך החקר על הקיבוץ, האושר השייכות והשמעוות- העצמי לתלכות יום שא של כיתה ו (כיתה ג'ים) בסימני דרך. התלמידים התחלקו לסבנות לפי בחירתם- פילוסופיה, כתיבה יוצרת והיסטוריה מקומית. מי שבחר בסבנת היסטוריה עבר עם יעגה ועינת טחנאי תהליך קסום לפי הילדים של חקירת העבר של הקיבוץ. הם סימו בתוצר שהכינו- ראיון, צילום ועריכה של ותיקים.

על קירות הכיתה התעלה לי קסם נוסף. המחונכות תלו רפלקציות של התלמידים ביחס לתהליך חניכה שלהם את ילדי כיתה א במהלך השנה. תלמיד אחר תלמיד חצרו וכתבו כיצד העניקו לתלמידי כיתה א תחושת שייכות וכיצד הם חוו תחושה של שמעוות בתמורה.

יגה היקר,

לפני 6 שנים התחלנו ביחד מסע עם הרבה תקוות, פרפרים בהטן וגם חששות. קבוצת הורים מהקיבוץ התגבשה, והתעקשה לספק אטרנטיבה חינוכית לילדים. נענית לאתגר והסכמת לקחת את ההובלה, להפוך חלום למציאות.

התחלנו שתי כיתות, ביחד עם ילדי מחזור אי ססימו השנה שעברה, זמאן האמת, זה הרגיש כל כך קטן ואינטימי, כמעט כמו המשך ישיר מגן חובה. היום, יותר משש שנים אחרי, עומד כאן בית ספר מבוסס, עם שש כיתות, תפיסה חינוכית, ריטואלים קבועים, והציקר ילדים וזוות שמגיעים בכל יום לבית הספר עם שמחה בלה.

אתה הנהגת את כל זה והיום אנחנו רוצים להגיד לך תודה.

תודה על החזון והיכולת להגשים ולהתאים אותו למציאות. פרטיו התעצבו ואילו השתנו תוך כדי השנים, אבל רוח בית הספר והתרבות שרצית להנחיל בו היו בהירים לך מהיום הראשון.

תודה על כך שהילדים שלנו הרגישו שראים אותם והיו מאושרים, סקרנים ולצמאיים בבית הספר. אנחנו מאמינים שהם יסאו צימא את החוויה הצוטפת, המכילה והממציחה שביית הספר נתן להם עוד שנים רבות.

תודה על כך שמענו מהרבה חברות וחברי צוות לאורך השנים שהעבודה שלהם איתך כמנהל היתה חוויה מקצועית ואישית מצוימה. זה ניכר במה שהם העניקו לילדים שלנו. תודה על היכולת לשתף אותנו, ההורים, אך גם לצאת לקהל החלשות לא פשוטות שלא תמיד כולנו אהבנו.

תודה על הנחישות, על השקעת הלה והנשמה, על כך שהצקת את החלום והחזון, יום וילה, 24/7, במשך 6 השנים האחרונות וגם השנה שלפני!

ראינו את המורכבויות צימן התמודדת. ברור לנו שתפקיד נהול בית ספר בהקמה, בית ספר צומח, שמחוקים בקיבוץ והרכבו מלה בין ילדי קיבוץ וילדי חוץ - הוא אתגר גדול.

תודה שלא נרתעת מהאתגר ושהישרת לו אהט.

אנחנו מאחלים לך שנת שבתון של מילוי מצברים, זמן עם המשפחה המקסימה והתומכת שלך, ועשיית דברים מהנים ומספקים. יש לך הרבה במה להתעגאות. החלום כבר לא חלום הוא, אלא מציאות.

תודה לך על הכל.

בהערכה רבה,

הורי וילדי מחזור בי של בית הספר יסימני דררי

יושבה היקרה,
אחרי 6 שנים אינטנסיביות, אנחנו נפרדים...
תודה לך על שהשמת את החלום הזה שהפך את המציאות של ילדינו
לחלום...

בית ספר שמאפשר לילדינו חינוך אחי. מקום שמואס בו את כל אחת ואחד
מהם ונותנים לו את המקום הבטוח להתפתח ולחמש הפוטנציאל הייחודי לו.

היו לך לא מעט אתגרים במהלך שש שנות קיומו של בי"ס, אך אולי הגבול
מכולם והלא צפוי היה משהו הקורחנה.

זמן בתקופה הקשה הזו "סימני ציבור" התעלה בצורה מיטבית הוכחת שאתה
באמת נאמן לערכים שהם נר לראשך: כבוד האדם וחירותו, שוויון,
אנושיות...

אז תודה ענקית מכולנו.
מחכים לראות מה הצ'וק הבא שלך, שמחלום יהפוך למציאות מבורכת.
תמשיך לפזר טוב בעולם, ואל תשכח גם לנו ולהנות מהחיים...
קהילת סימני ציבור באהה לך לפינוקים נחמדים למאן החופשי. תהנה!

באהבה,
הוזי וילביי סימני ציבור

סימני דודך
בית הספר היחודי במעברות

שיחה עם

יורם ארד

הגעתי לפגוש את יורם בביתו בשעות הערב. הכניסה לביתם של יורם וליז כמוה ככניסה לעולם אגדות קסום - אורות, צמחים וחפצים. בתוך הבית חפצי אומנות, כלי נגינה ("שכולנו למדנו לנגן בהם פעם עם אילנה מרוז ומיה שביט") ושכיות חמדה בכל פינה.

לכל חפץ סיפור מיוחד, ובכל אחד טמון זיכרון של מקום וחוויה. יורם מספר בהתלהבות וגאווה על קטר מיניאטורי שפועל על קיטור בעזרת בוכנה, שסתום ובערה ("כמו הקטרים של פעם"), על חרב ספרדית שמצא בפח וזיהה את איכותה, על רימון שאבא אבנר הביא הביתה ב-1967 ("אל תדאגי אין פה חומר נפץ") ועל עוד חפצים שראשיתם ב"פנטזיות של ילד שרוצה ללמוד וליצור דברים...היצירתיות היא משהו שפשוט לא נגמר אצלי". יורם מעיד על האהבה שלו ושל ליז לדברים יפים וטוען שעד שלא יכוסו כל הקירות בבית - הם כנראה לא יפסיקו לאסוף חפצים.

יורם אוסף גם חלומות. אבל בניגוד לאחרים, הוא גם מגשים אותם: "בגדול אין לי זמן לחכות. אני לא מאלה שאומרים "כשאהיה בפנסיה אגשים חלומות", אני לא מחכה - אני עושה ומגשים עכשיו".

הרדיו - אתגר טכנולוגי או רצון לקשר?

זה התחיל בגיל 15 כשיוורם ערך רשימה של כל הדברים שהוא רוצה לבנות: "אצלי הכל מתחבר לטכנולוגיה ומכניקה, לאתגרים, לדברים שעובדים". מאז יורם פועל במרץ המאפייין אותו וכל פעם מוחק עוד משהו מהרשימה הזו - רדיו ומאוחר יותר תחנת רדיו חובבים, מכוניות, כלי נגינה כמו פסנתר ענק שנמצא מחוץ לבית ומנגנים עליו עם הרגלים!

בניגוד לחובבי רדיו רבים, יורם בנה את האנטנות ומכשירים רבים במו ידיו. עוד בטיול כיתה י"ב לסיני כאשר לא היו טלפונים ומכשירי קשר, יורם בנה מכשיר שיאפשר לו לתקשר במורס מאמצע המדבר אם יקרה משהו: "אלוהים יודע מי היה קולט או שומע את זה, אבל הייתה בעיה - וצריך היה לפתור אותה".

ליוורם אנקדוטות משנים עברו על שיחות ביזאריות עם חובבי רדיו אחרים להן היה עד. או אירועים דרמטיים להם היה עד - למשל, בשישי אחד אחרי ה"דיסקו" כשהאזין כך סתם לתדרים שונים והבין שמתרחש פיגוע "און ליין". אותו לילה היה "ליל הקלשונים" (פיגוע טרור שהתרחש בפברואר 1992 בקרבת קיבוץ גלעד, ובו נרצחו 3 חיילי צה"ל ואחד נפצע ע"י 3 מחבלים מוואדי ערה שחדרו למאהל הטיירונים בלילה). יורם נכנס לרשת הקשר המנהלתית ושמע על התנהלות האירוע.

היו לו גם מפגשים מעניינים עם אנשים בעולם כמו בטיול האחרון לפורטוגל כאשר באמצע "שום מקום" ראה אנטנות רדיו גבוהות כמו שלו, מיד סובב את הרכב והגיע בדרך פתלתלה אל ביתו של חובב רדיו קשיש, שהזמין אותו למפגש ולשיחה ארוכה.

בחרתי לשוחח עם יורם ארד כי רציתי להכיר אותו ולהבין למה הוא בוחר להביע דעות והשקפות לא פופולריות (בלשון המעטה), דבר שמוביל להיותו מושא לתגובות לא נעימות במרחב הציבורי. איך אדם שגדל כ"בשר מבשרנו", גיבש השקפת עולם ימנית ועוד "מעז" להתריס על כך קבל עם ועדה...?

יורם מתאר הרגשה מיוחדת, לשבת בבית באמצע הלילה ולהרגיש שיש לך מיקום בעולם, זרועות וקשר עם אנשים שחולקים שיגעון משותף כמו שלך.

מאז שנפתחה האפשרות לתקשר באמצעות הפייסבוק יורם נמצא ברשת החברתית גם לצורך החלפת ידע מקצועי בתחומים המעניינים אותו וגם מביע עמדות פוליטיות ומנסה ללמוד מאחרים שמוכנים להקשיב ולנהל דיאלוג פתוח.

יורם מעיד על עצמו שכבר בכיתה ז' זיהה שאינו יכול לחשוב ולהתנהג תמיד כמו שמצופה ומקובל בחברה. בשיעורים, כשכולם הפריעו, הוא תכנן במחברת מה יבנה אחר הצהריים. כשהחבר'ה ישבו על הדשא במוסד ביום שישי, יורם יצא עם חבר לשדות כדי לבדוק רובים תוצרת בית: "לא היינו בשטאנץ, היינו עסוקים בדברים אחרים, נכון - לפעמים היו פיצוצים כי עשינו ניסיונות", הוא מודה, "הרי בנינו כל הזמן דברים".

כמו אז, גם היום יורם אומר את האמת שלו וגאה בחשיבה העצמאית שפיתח. הוא אוהב לבדוק, לשאול ולבחור את הכיוון שמתאים לו. בני מזל שור ידועים כאנשי אמת. זו אמנם הכללה אבל לדעתו של יורם אולי יש בזה משהו. "אני לא יכול לשקר לעצמי ולאחרים. כשאני רואה דברים שהם לא בסדר אני יכול ללכת עם העדר ולהתעלם, חייב ללכת עם האמת שלי". בחברה הקיבוצית קורה המון שאנשים מוותרים על "האני" האמיתי שלהם כדי

להשתלב וזה עצוב בעיניי, אני לא יכול לעשות את זה... אם לא הייתי נולד בקיבוץ אולי לא הייתי מגיע מיוזמתי לחברה שהיא קצת חונקת חברתית. אני נשאר בקיבוץ בגלל שאני מסוגל לעמוד בזה ובגלל שאני רואה בדרך חיים זו משהו נפלא".

יורם מאמין שעל אף התגובות הקשות שהוא זוכה להן מחברים, הדברים מחלחלים. חבל לו שאנשים רבים אינם מביעים את דעותיהם. לתפיסתו רבים מהם מונעים מפחד או חשש מ"מה יגידו" וזה קונספט שגוי לחיים. עדיף להביע דעה ולקבל תגובות לא נעימות מאשר להשתייך לרוב השותק.

יורם לא מפחד ומרגיש בטוח מספיק כדי להביע עמדות ולנהל שיח פוליטי: "יש רק את איל רומי שהוא ממזר מסוכן", אומר יורם בחיוך, "זה אתגר להתמודד מולו. לא נתקלתי בהרבה אנשים כאלה".

"אומרים לי שכשרואים את שמי בקהילנט כבר לא מסתכלים על מה שכתבתי - בעיניי זה טיפשי כי אני מקשיב לכולם. זה לא מה שלימדו אותנו? להקשיב לאחרים? זו המהות בעיניי".

ותתפלאו, יש גם כאלו שבאים ליורם בשקט ומביעים תמיכה והזדהות עם דעותיו.

יורם מתבונן על מה שקורה היום במדינה בעצב ובסקרנות. את התהליכים ההיסטוריים הוא מתרגם מתוך ראייה רחבה ורואה איך הכל מתחבר ולאן זה הולך.

מנגנונים נחשפים, מאזן הכוחות משתנה, וגם עמדות כוח, הנחות עבודה וסיסמאות שהוטמעו בנו מקבלות פתאום משמעות אחרת. אחד הדברים המרכזיים לדעתו, להביא למרכז הבמה את הרעיון שהקיום שלנו כעם יהודי בארץ ישראל הוא הערך העליון ואילו דמוקרטיה במקום שני.

יורם עם תוצרת ידיו בגיל הנעורים. מאלווי (אפריקה) 1975

על הקיבוץ ותהליך השינוי

יורם עזב את 'מתכת מעברות' לפני 7 שנים ואחרי שנה של יצירה בבית החל לעבוד כעובד חוץ. כיום הוא כבר 5 שנים משמש כאינטגרטור (מתכלל המערכות - פנאומטיקה, חשמל, מכניקה) בחברה שמייצרת ומפתחת מכונות ומערכי הרכבה ובקרת איכות on line למוצרים שונים: שסתומים לרכב, לסודה, מזרקים, ציוד רפואי ורובוטים לבריכות. העבודה מאפשרת ליורם להביא לידי ביטוי את כישוריו ואת הניסיון הרב שצבר במתכת מעברות. את הנסיעות היום יומיות הוא פחות אוהב: "מה שקשה ומתיש זו הנסיעה ברכב כל יום. זה גומר את הבן אדם, בשבילי זה כמו עוד שעה וחצי עבודה".

ההרגשה לעבוד בחוץ שונה מאוד מעבודה בבית. "כשעבדתי במתכת מעברות זה היה שלנו, המטרה הייתה שמעברות תצליח ותרוויח". עד היום ליורם יש סוג של כוננות תמידית שנשארה מאז שבכל רגע יכולים להזעיק אותו לתקן מכונה סוררת.

בפועל כמו שאומרים "אתה יכול לצאת מהקיבוץ, אבל הקיבוץ לא יוצא ממך" החינוך הקיבוצי והמוטיבציה שינק בקיבוץ, שמשמעותה להיות חלק מחברה ולרצות לתרום לה, חזקים ביותר.

השותפים של יורם בעבודה לא מבינים לפעמים מה מניע אותו, לאן הוא רץ? אבל יורם עובד כדי להצליח. "אגב, זה מעניין - מי שמפתח גישה של - לעבוד כדי לקבל, או להיות 'טוב' כדי לקבל, לעומת מי שהולך לעבוד כדי להצליח כמה שהוא עושה - מדהים שקיבוצניקים שלא גדלו על פרנסה ומשכורת יש להם את המניע הזה עמוק בפנים".

"הקיבוץ איבד כיוון - במקום להפריט הכל ולשלוח עוד אנשים להתפרנס בחוץ ובכך להתנתק בעצם

מהקהילה, צריך היה הקיבוץ, בנוסף לרכישה או הקמת מפעל מצליח גם לפתח מקורות פרנסה פנימיים, כולל יזמויות. אנחנו בתקופה בה נדרש לחשוב בצורה הרבה יותר כלכלית ותעשייתית על העתיד. בחשיבה לאחור, מתכת מעברות בה עבדתי כ-30 שנה, הייתה יכולה לפרוץ קדימה עם השקעה קטנה יחסית מצד הקיבוץ, היות ומכונות וטכנולוגיות, כפי שאני רואה, הם עסק משתלם לטווח ארוך, אם מנהלים אותו נכון. הקיבוץ פיספס כאן הזדמנות וחבל. היום צריך לתת לצעירים עם חשיבה עכשווית להוביל, לזום ולהנהיג. יש פה צעירים מוכשרים. אני לא יודע למה לא שומעים אותם מספיק. אולי הם מותשים ממטלות של זוג צעיר, ילדים, קימות בלילה, סנדביצ'ים, מקלחות ועבודה במפעלים ובחוץ... "למה להפריט בכלל? חברים מבוגרים שאמרו לי כל החיים כמה שוויון זה דבר חשוב היום רוצים להפריט - למה? מה התהפך לכם? כל החיים חייתם בשקר? ערך השוויון הוא בעצם לא מה שאתם רציתם?, אז אומרים לי: "טוב, העולם השתנה". אבל מה השתנה? זו הרי דרך חיים, זה לא דבר שמשתנה".

"מסתבר שמה שהשתנה הוא פתאום ההכרה שצריך לפרק את העוגה הנפלאה הזאת לחתיכות ולחלק לבנים שעזבו. בעיניי זה שד רע מאד שמראה בעיקר על אגואיזם. זה נכון שחלק מטבע האדם, מהיצר הבסיסי שלו, זה לדאוג לילדים שלו. אבל הבחירה בדרך החיים הקיבוצית היא ויתור על כמה דברים, ובין היתר גם על ההכרה שאני לא באמת יכול להוריש הרבה לילדים שלי. יחד עם זאת, הדרך היא כל כך נפלאה והילדים תמיד מסתדרים. החשיבה הזאת שאני כל חיי נתתי לקיבוץ ועכשיו מגיע לי את החתיכה שלי, זה דבר שעלול להרוס קיבוץ".

"כשאני אלך לעולמי - אומר תודה רבה, היה נחמד. קיבלתי כל מה שנתנו לי באהבה, לא חסר לי כלום, טיפלו בי כשהייתי חולה, תודה רבה. אנחנו חיים פה בקיבוץ שיתופי, ואתם פתאום מחליטים שאתם רוצים לפרק... למה? באיזו זכות? לדעתי זו צביעות מוחלטת.

אני מוכן להסתפק במועט ומעריך היום יותר מתמיד את דרך החיים שלנו. הקיבוץ הוא אחד הדברים הייחודיים שנשארו בעולם ושקיים רק פה, בישראל. דבר כל כך גאוני. אני חושב שפשוט האגואיזם של האנשים מנצח המון דברים טובים והורס אותם וחבל לי. בעניין הזה אני אגיד מה שיש לי להגיד.. לא אשתוק. מי שיקשיב, יקשיב. מי שיגיד לי ללכת "קיבנימט", שיגיד".

יורם אוהב את הרעיון הקיבוצי, את השקט הנפשי, ביטחון שהקיבוץ מאפשר. כאדם יצירתי - חוסר הדאגה היחסי והפניות לעסוק כמה שמעניין אותו הם קריטיים לאיכות חייו, לנפשו. מבחינתו היה עושה הכל כדי לשמור על זה.

מירב שוטוב

מכתבים מהיבשת

לנועם ולי יש כבר כוננות לישראלים שמגיעים לביקור, אנחנו יודעים על המשבר שמגיע מיד עם סיום הטיול. אנו יודעים שבמקרה הטוב אנשים כבר מתכננים את הביקור הבא שלהם ובמקרה הפחות טוב (או יותר) חושבים איך ומתי להגר לפה. כן, זה עד כדי כך מיוחד, נעים, רגוע, יפה, ממלא, מלמד ושאר המילים שעולות לכם לראש. אבל למה בעצם שתאמינו לי? מוזמנים לפנות לניר, אורית או בר שמעוני לשאול האם אמת בפי.

החיים שלנו פה ברואנדה שונים ומגוונים, יש געגועים לבית, למשפחה ולקיבוץ. משתדלים לעקוב מרחוק וללמוד על הנעשה, לא לאבד קשר למדינה ולקיבוץ. ומצד שני גם להבין מה אנחנו במדינת ישראל יכולים ללמוד מפה, אולי במיוחד על איך לוקחים שני חלקים של עם ששנאו עד כדי טבח, ומחברים אותם יחדיו (עוד פרק לסיפור). ואולי בכלל קשר אמיתי הוא כזה הדדי, כזה ששני הצדדים מספרים ומעדכנים, ועל כן, חשבנו לעדכן קצת מפה, רואנדה הנפלאה. ואולי נמסד את הקשר.... תישארו בהאזנה לפרק הבא.

נ.ב - קצת תמונות לנשמה (ולראות שהכל אמת לאמיתה) ניצן שמעוני

דמיינו לעצמכם רחובות נקיים, נקיים כל-כך עד שבדל סיגריה לא תמצאו בכביש. דמיינו לעצמכם סביבה ירוקה, צחה ומלאה בעצי פירות. דמיינו לעצמכם כבישים חדישים, טובים וללא פקקים בלתי נסבלים. דמיינו לעצמכם ממשלה שעובדת בשביל האזרחים ואזרחים שמאמינים בממשלתם. דמיינו לעצמכם יומיים בכל חודש בהם כולם, כולל כולם, יוצאים לנקות את סביבתם. דמיינו לעצמכם יומיים בחודש בהם נסיעת מכונית אסורה והכבישים מלאים בילדים צעירים. דמיינו לעצמכם בחור ישראלי צעיר נפגש לארוחת ערב עם חברו האיראני. איזה עולם הא? גן עדן? חלום? אולי מדינות סקנדינביה הקרות? אז זהו שלא, זה ממש כאן, בפלא המכונה קיגאלי, רואנדה.

את השם רואנדה אני מניח שרובכם מכירים מרצח העם המחריד שהתרחש כאן בשנת 1994, או לחלופין שמעתם עדות שמיעה מאחד השמעונים שזכו לבקר פה ומאז לא מפסיקים לחלום על הביקור הבא. אולי מעטים ממכם שמעו הגורילות ומעטי מעט על מגוון הציפורים הגדול שקיים כאן.

ואכן, בשנת 1994 התחולל פה רצח עם מחריד וחסר תקנה. רצח העם היה סופו או שיאו של מסע שטנה שנמשך עשרות שנים, אבל זה באמת לפרק אחר בסיפור. מאז, קמה לה מדינה צעירה מלאה בגאווה ורצון ללמידה. בסך הכל, רואנדה שאנו מכירים היום קיימת משנת 2001, עשרים שנה של עשייה ופיתוח שמזכיר רק שתיים או שלוש מדינות בעבר, אבל גם זה שייך לפרק אחר שאולי עוד יסופר בהמשך.

ועיפת הכיר

חדור מתאלא מטרתו להכיר בכל פעם חבר אחר מקהילת מעברות כקלינות וכהוור

במה היית רוצה לעסוק, אם לא היית עוסק במה שאתה עוסק?

הייתי חוקר באקדמיה. אני ממש סקרן ואוהב להעמיד ניסויים וללמוד תהליכים. אני מעריך שהייתי מחפש מחקר יישומי בתחום החקלאות.

מה הפעילות המועדפת עליך ביום שבת?
מאחר והפעילות שלי במהלך השבוע מתרחשת בחוץ ותוך פעילות פיזית, בשבת אני שמח לסגור תריסים ולנוח. זה מחזיק עד שבע וחצי, אז איילת פותחת את התריסים ואורות תיק טיולים.

איך אתה שותה את הקפה שלך? וכמה קפה אתה שותה ביום?

שחור עם הל (רק עם הל) בלי סוכר. משתדל לשמור על מסגרת ארבע כוסות אבל לא מתחייב...

מה המאכל האהוב עליך?
לפני כמה שנים בקרתי בקניה במסגרת עבודה. במלון בו שהיתי הגישו פירות - אננס, מנגו, פסיפלורה ועוד פירות מדהימים. מאז איילת מעניקה לי ביום ההולדת מגש פירות ואני שבו.

תן לנו בבקשה מתכון מומלץ למדור השכן "טעים להכיר" מלפפון חמוץ תוצרת בית (מתכון של ורדה, לקוחה תל אביבית)

מצרכים: צנצנת מעוקרת, מלפפונים קטנים, מים מלוחים (כפית מלח לכל כוס מים), שום, שמיר, פלפל חריף

הכנה: מניחים עלי שמיר בתחתית הצנצנת, ממלאים במלפפונים, שום ופלפל חריף. מניחים עוד עלי שמיר מעל המלפפונים (לא למלא במלפפונים עד למעלה, להשאיר כשני ס"מ). למלא את הצנצנת כמעט עד הסוף במים מלוחים. להניח על השיש ולאכול כעבור שבוע.

רעיון להגשה: בבית משפחת אייזנברג נהוג לפרוס חלה, להניח במרכז הפרוסה מלפפון חמוץ, לעטוף את המלפפון עם החלה ולאכול.

מה שמך?

ברק אליעזר אייזנברג.

מה מקור השם שלך?

הברק זה "ברוך" מעודכן, האליעזר בקשה של הסנדק שלי שהיו לו רק בנות, והאייזנברג לך תדע...

איפה נולדת ואיך הגעת לקיבוץ במידה ולא נולדת פה?
נולדתי במושב קטן שנקרא כפר דניאל ליד בן שמן. לקיבוץ הגעתי בעקבות אהבה.

ספר על זיכרון ילדות שלך.

המושב היה מושב שיתופי, סוג של קיבוץ. כשהייתי בן תשע קטפנו סברסים ומכרנו ביער בן שמן, הרווחנו לא רע. בערב הגיעה לבית מישהיא מוועדת חינוך והבהירה לנו שאנחנו חיים במושב שיתופי ולא מקובל להרוויח כסף באופן פרטי. אם אני זוכר נכון אפילו בקשו מאיתנו את הכסף.

איפה שירתת בצבא?

הייתי מדריך טיפוס גלישה וחילוץ. בעיקר הדרכנו את יחידות החילוץ כיצד לבצע חילוצים במצוקים וקניונים.

עיסוק/ מקצוע נוכחי?

לפני מספר שנים שמתי לי ייעוד, לאפשר לאנשים לגדל לעצמם ירקות בבית. אני מקים ומתחזק גינות ירק עבור לקוחות ומדריך את התחום ברשת.

המלצה על ספר / סרט / סדרה

גדלתי בבית אמריקאי. שני ההורים עלו ממזרח ארצות הברית. סרט המלווה אותי שנים שלא מפסיק להצחיק אותי הוא "אוכפים לוחטים". מל ברוקס במיטבו.

איזה שיר אתה אוהב?

בסרט "שיער" יש סצנה בה החיילים עולים על המטוס לפני סוף הסרט. יש שיר שמלווה את הסצנה הזאת, הבטן שלי מתהפכת כל פעם שאני שומע את הביצוע הזה. וגם סיימון וגרפונקל, תמיד.

מה החג האהוב עליך ולמה?

שבועות, חג שכולו טנא, לכן ושדה.

ספר לנו על מקום מיוחד שביקרת בו

טיילתי בכורמה לפני שנים. בוקר אחד יצאתי לכיוון מעיין מים חמים. ידעתי מה הכיוון הכללי אבל לא בדיוק. הערפל סביבי היה סמיך. כמעט לא ניתן היה לראות יותר מכמה מטרים. כשהבוקר עלה הערפל התפוגג, אבל לא בבת אחת, ממש בהדרגה. לאט לאט גיליתי שאני נמצא בין שדות חקלאיים בעמק קטן והמראה היה עוצר נשימה. בין השדות היו בקתות קטנות של החקלאים. הכל מעץ ומקש. שקט ופשוט.

איפה עוד לא היית ותרצה להיות?

איסלנד. אני רוצה לחוות את העוצמה של הנוף העוצמתי של המים והסלע. וגם במרוקו, הוואי, מדגסקר, ניו זילנד, יפן, מוסקווה, משמר השרון...

איזו עונה אוהבת עליך ולמה?

חורף. אבל חורף ישראלי, כזה חמוד. לא זה של צפון אמריקה שלא מרגישים את האצבעות. בחורף הכל חי. השמים, המים. כאילו הטבע שוטף פנים אחרי שינה בלי מזגן.

מה המקום האהוב עליך בקיבוץ?

הקונדיטוריה. למרות שאני לא מרשה לעצמי את הפינוקים שם (בדרך כלל). כשאופיר היתה קטנה יותר היינו יושבים שם בחוף ומתפנקים בקפה ומתוקים בשישי בבוקר. ומעל לכל וחשוב יותר היא קבלת הפנים שתמיד מאוד נעימה.

מה אתה אוהב בקיבוץ?

להגיד שלום לאנשים. בין אם מדובר בחיך מתנצל או שלום מלא כוונה. לחיות בחברה בה האנשים סביבי אינם שקופים (כמו בעיר) ומגיבים זה לזה. ברור שישנם רבדים שונים ומטענים אבל מתוך הכרה בנוכחות ובערך של כל אדם.

איזה חלום היית רוצה להגשים?

יש לי מלא חלומות במלא תחומים בחיים. בכלכלה, בבריאות, בכושר, במשפחה וזוגיות. אני חושב שהמשאלה שלי היא להיות באופן פעיל בדרך להגשמת החלומות האלו. בדרך נכונה שמשיגה תוצאות. אולי לא אניע לממש את כולם במלואם (כנראה שלא) אבל אני רוצה לדעת שאני מתקדם בדרך וחשוב לא פחות להנות מהדרך (כמו ברכבת).

איזה כוח-על היית רוצה שיהיה לך?

להבין ילדות בנות שלוש (באופן מדויק יותר את שלי). לדעת איך מגיעים מהבית לגן בפחות מעשרים דקות ובעיקר בלי לאבד את קור הרוח.

ספר על תכונה אוהבת בעצמך

אני יודע להתעקש. ואני שמח שזה לא מתאר את כל העשייה שלי. כלומר, יש לי זכות בחירה מתי לא לוותר.

איזה צבע מתאר אותך?

טורקיז.

אם היית בעל חיים - איזה ולמה?

בונה. גם במים, גם ביבשה. כל הזמן יוצר בעץ ויש לו שם של מישוהו עסוק. אין עוד חיה שהשם שלה מייצג עשייה - נגיד חופר או שוחה, יורק או בועט...בונה!

מה האימוג'י שאתה משתמש בו הכי הרבה?

תות. פעם החלפתי למשהוא אחר ואיילת שאלה אותי "מה קרה? נגמרה העונה?".

איזו מתנה היית שמח לקבל?

זמן עם אהובים. אני זוכר בחתונה שלנו, היו כל כך הרבה אנשים שהתגעגעתי אליהם ואני רוצה לשבת אתם, לשוחח ולצחוק אבל הייתי חייב לעבור בין השולחנות וגם להתחתן. אז חשבתי שיהיה ממש כיף לזכות שוב באנרגיה של החברים והמשפחה.

ואם לא זה, אז ארגז כלים עם כלים איכותיים כאלה שכיף לעבוד איתם.

מה היית רוצה להעניק לעולם?

אני חושב שאני מבקש לייצר גלים. כאלו חיוביים ונעימים שעוברים ממני לסביבה ואז הלאה ואולי יהיו יותר חיוביים ורגעים נעימים.

מי היית רוצה שיענה על המדור אחריך?

רינה אדר.

ncflk

את המילים האלה כתבתי בצלמיו
ראשון אחרי הפגנת מוצ"ע ולא היה
לי אומץ לפרסם. בינתיים הן התגלגלו
בוואטסאפ. וכנראה שלא הייתי
מפרסמת כן אלא הן הגיעו אלי
היה מצביר בי! אש נשימה צנוקה....
הנה המילים

זה אחד הפוסטים הכועסים והחשופים שאי פעם כתבתי.
יש מצב שאתחרט ויש מצב שלא יהיה לי כוח לענות. לא
יודעת יש מצב...

אתחיל מהסוף אתמול בערב כשנגמרה ההפגנה בחדרה
שבה איתמר דיבר עם החברים שלו על הבמה, שאמרו
מילים יפות באמת יפות, ודיברו בשפה, באמת בשפה
ודיברו בהגיון ובתקווה ועתיד.

אז אחרי שהכל התפזר התחלנו לצעוד לרכב שלנו. בדרך
עצרה לידנו מאודה 3 אפורה (כן כן יש לנו את המספר)
והנהג ברכב התחיל לצרוח עלינו בשנאה יוקדת ובעם
מפלצתי קללות שלא שמעתי בחיי בעוצמה שלא שמעתי
בחיי.

כמובן שהוא התחיל מזה שאנחנו קיבוצניקים שמאלנים
מסריחים! כאן אני תמיד תוהה למה דווקא מסריחים?
אבל ניחא, ואיך ידע שאנחנו קיבוצניקים? אהה... הוא
לא באמת ידע קיבוצניקים זו פשוט קללה. עכשיו התחיל
לברך את אימותינו ואמהות אימותינו, כמובן שגם את
אבותינו ואבות אבותינו ואז הגדיל לעשות וצרח עלינו
שהיטלר היה חייב להסל אותנו ושנישרף, כן שנישרף!
כמה פעמים חזר על השריפה ועיניו רשפו אש.

עד ההיטלר שתקנו, אבל כשאמר היטלר ראיתי איך עולה
לאמא שלי ההיטלר לראש וללב. כי מה לעשות שבגלל
היטלר לאמא שלי לא היתה משפחה בכלל כל חייה,
והיא התחילה לצרוח עליו בחזרה. זה הרגע שהתחלנו
להילחץ. כי החמום מוח הזה החל להכות את הרכב שלו
בעוצמה ולהמשיך לקלל יותר חזק ובמילים שהן פי אלף
יותר ביוב ורוע וגועל נפש שנשפך מהפה.

אז רז צעק עליו מספיק!!! סע מכאן!!! וגם על אמא שלי
צעק מספיק!!! והילדים צרחו סבתא די! וכולם השתיקו
את אמא שלי כי פחדו ואמרו לה שהוא לא שווה את זה
ולא עונים לאנשים כאלה וזה היה מסוכן!

אבל אני לא צעקתי כלום, אני קפאתי. לא אמרתי כלום.
ולא עשיתי כלום. כל מה שרציתי היה לצרוח "אבא! הוא
עכשיו לכאן!"

אין לי מושג למה רציתי לצעוק לאבא שלי, במיוחד כי
הוא מת ומה יעזור לקרוא לו?!

וגם כי בינינו הוא לא היה עושה כלום כי הוא בעצמו
היה האיש הכי עדין בתבל. אבל נזכרתי שפעם סיפר
לי שכשהיה בן 10 הוא הרביץ לילד הכי חזק בשכונת
התקווה שקילל אותו ואמר לו: "אינעל אבוק", אבל
לאבא שלי לא היה אבא מגיל 5 (הוא נהרג בהפגנה על
התחנה המרכזית בתל אביב) והוא אמר אף אחד לא יקלל
את אבא שלי ומי שיקלל את אבא שלי יחטוף. ומי שיקלל
את אמא שלי יחטוף. וזו היתה כמעט כל התורה אף פעם
לא אמר מי שיקלל אותי יחטוף. רק את ההורים שלי.

אבא שלי לא הרביץ יותר לאף אחד אולי רק לערבים
במלחמות אבל על זה הוא לא רצה לספר אף פעם, הוא
רק אמר אמר זה בשביל המדינה.

ובשניות האלה שאנחנו עומדים על המדרכה בחדרה
והדפוק הזה צורח עלינו אבא שלי עולה לי בראש וכל
מה שאני רוצה שיבוא עכשיו לכאן ונשמע ביחד יהורם
גאון וחיים משה ואת הגשש החיוור נראה קצת סרטונים
של ציפי שביט, היא תפיל אותנו מצחוק כמו תמיד, ונסע
לכותל ששחרר ולנבי יושע לשתות קפה ולגליל ונחזור
לרגע לשכונה רק לרגע.

וחשבתי שהיה אומר שהוא לא מבין כלום ומה רוצים
בכלל? "כי אני גם תימני וגם בניתי קיבוץ" לא... את זה
לא היה אומר. זה בכלל לא דבר שאמר אי פעם. לא היה
צריך להגיד הכל היה ברור.

אז אני חוזרת למדרכה בחדרה כי כל המחשבה
הזאת רצה לי בראש בזמן שקפאתי. במצבים כאלה
כולם מכירים את שלושת הדרכים להתמודד כשאתם
מותקפים: Fight Flight Freeze וזה די ברור איפה כל
אחד מאתנו מוקם בסקאלה הזאת.

כשנכנסנו לאוטו איתמר ואוריה (בן אחותי) כעסו בגוף
ומלמלו מילים, אמא שלי המשיכה להתעצבן ורז המשיך
להרגיע ואני ישבתי ולא הוצאתי הגה.

כשהגענו הביתה איתמר נזף בי שסתם עמדתי! ואמרתי
לו שהוא צודק סתם עמדתי ולא היתה לי שום תשובה
יותר טובה מזאת. חוץ מזה שאני גאה בו ממש שהוא דיבר
היום ושימשיך לדבר חזק חזק ובכבוד. ואמרתי לו שאני
מצטערת שעברנו את זה ושהוא הרגיש בסכנה וכעסתי
על אמא שלי שסיכנה אותנו אבל בתוכי כל כך הבנתי
אותה. וקצת שמחתי שהיא צעקה כמו חיה כי היטלר מה
לעשות זו נקודה רגישה.

אני כותבת את המילים האלה עכשיו מהר להחזיר לעצמי
את הקול והכוח והשליטה והאומץ שלא היו לי אתמול.

בעוד שבוע אנחנו טסים לטיול בחו"ל, תכננו את הטיול מזמן מזמן, לפני שידענו שכך תראה המדינה. הבן הגדול שלנו לא מצטרף אלינו. הוא לא מסיים עדין את שנת השרות שלו ואחר כך רוצה להתאמן לצבא. אז הוא בחר שלא לבוא אתנו. והכל קשה לי. קשה לי שהוא לא בא, וקשה לי הגיוס שלו לצבא, וקשה לי לצאת לטייל כשהמדינה שלנו כך.

אבל מעל הכל קשה לי השנאה קשות לי המילים או האין מילים. ובעיקר קשה לי חוסר התקווה. ומגיע לנו יותר. כל כך יותר. מגיע לנו שיהיו מנהיגות ומנהיגים ראויים שמבינים את כובד האחריות, את המשימה, שיש בהם חמלה, יושר ויושרה, שיקול דעת. שיש בהם צניעות. מנהיגים שמבינים שאנחנו הסיפור ולא הם.

אחרי השבר העצום הזה תהיה לנו עבודה רבה. נצטרך לעשות כאן המון תיקון. מבטיחה שאהיה גם בשלב התיקון והבניה מחדש כי אין לי מדינה אחרת. אין לי!

תודה סבא וסבתא שניצלתם מהיטלר ובאתם לכאן ובניתם לנו מדינה לנצח אהיה גאה בכם. תודה שעשיתם לנו התחלה חדשה.

חן אליה

אם יש כאן משהו שבאיזשהו אופן חושב שהדפוק הזה צודק שחבל שהיטלר לא חיסל אותנו שיואיל בטובו להתפנות ממני ומהמשפחה שלי לצמיתות!

ואם יש כאן משהו שרוצה לקרוא לי או למשפחה שלי

בוגדים, אנרכיסטים, קיבוצניקים, פריווילגיים ועוד כמה ברכות נפלאות, גם מוזמן להיפרד ממני כאן, משום שאני יודעת מה המשפחה שלי כולה, כולה מכל הצדדים עשתה ועושה למען החברה הישראלית. ועל זה אני לא אתבייש לעולם. אתם מבינים?! לעולם! אני גאה!!!

כי באינספור מקומות שהמדינה הזאת היתה צריכה לדאוג לאזרחיה מי שדאג ופעל ועשה ועושה נמצאת המשפחה שלי כולה! כולה! כולה!

אבל לא רק המשפחה שלי אלו גם התלמידות והתלמידים שלי שזה מה שחינכנו אותם לעשות לתרום לחברה הישראלית כמה שיותר! והילדים שלנו והחברים שלהם שהם גאווה באמת! ועוד כל כך הרבה אנשים טובים שהחברה הישראלית חשובה להם באופן שהם מוכנים להילחם עכשיו לא בשביל שום אינטרס אישי, שרוצים שיהיה כאן טוב וראוי ומכבד. ושאפשר יהיה לנשום כאן ולחיות בנחת ובביטחון אישי, כלכלי, בטחוני, מדיני.

הפגנה בחדרה | מגדלור NEWS | www.migdalar-news.co.il

זווית מעט אחרת על הבינה המלאכותית

זהו החוק שדורש שכאשר טכנולוגיות חדשות מובאות עד הקצה השפעותיהן נוטות להתהפך (מכוניות מאפשרות תחבורה מהירה יותר, אולם כאשר השימוש בהן מתרבה הוא מוביל לפקקים וסטטיות; מדיה חברתית מאפשרת חיבור לקהילה, אבל בשימוש מוגבר מובילה לבדידות ודכאון). נדמה שסימנים ראשונים מופיעים לכך שמשוהו דומה לכך מתחולל במקרה של הבינה המלאכותית.

אפשר למשל לדמיין איך בעולם שבו טכנולוגיות דיפ-פייק מסוגלות לייצר בצורה מושלמת כל דימוי וכל סרטון אנחנו מאבדים את האמון בתמונות ודימויים ולומדים להסתמך רק על עדויות ממקור ראשון או על מראה עיניים. באופן דומה, מבול הדיסאינפורמציה שמציף את העולם בעשור האחרון כהמשך ישיר לקלות הגוברת של ייצור והפצת מידע בעידן הדיגיטלי מוביל צרכני מידע רבים להפוך חשדנים ולהסתמך רק על מקורות מידע הנתפסים כבעלי אמינות רבה יותר.

כאגרון ספרי נייר שנמצא בחיפוש תמידי אחר נדל"ן מדפי לאחסון גושי טקסט מודפסים הדבר הזה מעניק לי נחמה מסוימת. אני יכול לדמיין עולם שבו רשת האינטרנט הופכת להיות מורכבת מעיי חורבות דיגיטליים שעוכלו והתפרקו במעי הבינה המלאכותית והופרשו כשיקוץ בלתי שמיש. עולם המורכב משכבות על שכבות של סימולקרות פייק מזויפות;

עולם בו ספרים מודפסים הופכים להיות מקור המידע האחרון שניתן לסמוך עליו, ושמלומדים חוזרים לעלות אליו לרגל, כמו בעידנים מיתיים ועתיקים.

אני לא יודע כמה זמן ייקח לנו להגיע לעידן הזה ואם הוא יגיע. אבל אני שומר טוב על הספרים שלי כזהב מידע טהור שערכו עוד עשוי להרקיץ שחקים כשמטבעות המידע הדיגיטלי יקרו.

ד"ר עידו הרטוגזון

בעוד האבק שוקע סביב מפץ הבינה המלאכותית של סוף-2022 תחילת 2023 נחשף אט אט קרנבל המזורזות, העיוותים והגרוטסקות שפריצתה המסחררת של הבינה המלאכותית העלתה על במת ההיסטוריה.

בפרק האחרון של פודקסט הטכנולוגיה המשובח Hardfork עוסקים המנחים רוס וניוטון בתופעה המשוונה שמתרחשת ככל שהרשת מתמלאת בכמויות עתק של טקסטים פרי עטה של בינה מלאכותית, ואלו הופכים לבסיס התזונה שאותו מעכלות מערכות בינה חדשות יותר בניסיון להבין את העולם.

מחול המילים הזה מייצר צורות שונות של זיהום ורקבון טכנו-קוגניטיבי ככל שהמכונות החדשות לומדות לשכפל את הטיותיהן ושגיונותיהן של מערכות בינה מלאכותית קודמות, ובמילים פשוטות: מאבדות את הצפון.

תועבה רקורסיבית* זו מאיימת להוביל את המערכים המשמשים לפיתוח בינה מלאכותית אל סף התהום. חוקרים שעוסקים בתחום מצביעים על מעמדם המתחזק של מאגרי טקסט שהתפרסמו לפני שנת 2022 (ועליית הבינה). אלו הופכים להיות שרידים אחרונים לעידן שבו אקולוגיית המידע ברשת הייתה עדיין זכה וטהורה באופן יחסי. כל מה שנתפרסם לאחר מועד זה ושזוהם על ידי כמויות אדירות של מלל פרי עטה של הבינה המלאכותית נחשב לחשוד מיידית. רוס וניוטון מדברים על קריסה אפשרית של רשת האינטרנט לתוך עצמה והפיכתה לבלתי שמישה ככל שהיא מעכלת את עצמה לדעת בתהליך רקורסיבי מכוון בינה מלאכותית.

התפנית החדשה והלא לגמרי מפתיעה הזו מעלה במחשבה את חוק ההיפוך: הרביעי שבחוקי המדיה של מקלוהן.

* הגדרה רקורסיבית היא (או הגדרת נסיגה) היא הגדרת מושג באופן שמצריך פניה אל אותה הגדרה, אבל בתנאים שונים. לרוב, כדי לא להיגרר לרקורסיה אינסופית, הגדרה רקורסיבית תכלול גם תנאי עצירה. למשל, ההגדרה "יהודי הוא מי שאמו יהודייה" היא רקורסיבית, משום שכדי לקבוע האם אדם הוא יהודי, עלינו לדעת אם אימו יהודייה. ההגדרה מחליפה את השאלה 'האם אדם הוא יהודי?' בשאלה 'האם אימו יהודייה?'.
44 גליון 04 כרך 87 * 22.08.2023 ידיעות מעבדות

L'Arca di Noe תיבת נח

גדי לבנה, עורך המוסיקה הותיק, מגיש מדי שבוע בשעה שלוש אחה"צ את "רגעי קסם" - שעה של שירים ותיקים. גדי ואני בני אותו הגיל ופס הקול של נעורינו מורכב מאותם השירים ואותן הלהקות. שנינו עוצבנו בשנות השישים והשבעים המופלאות וכך, להקות אנדיות כמו הביטלס, נערי החוף, הדלתות, האבנים המתגלגלות ועוד ועוד מלוות את חיינו וחלומותינו כל השנים.

מכול היצירות הללו אהובים עלי ביותר הם שירי פסטיבל סן רמו. אני מכנה את הז'אנר הזה "שמאלץ איטלקי". מכול השירים המהוללים הללו השיר L'Arca di Noe (תיבת נוח) חונק את גרוני וממלא את עיני דמעות שוב ושוב.

ומעשה שהיה, כך היה.

בשנת 1984 סיימתי את לימודי הרוקחות בירושלים. אשל הקטן היה כבר בן חמש וחשבנו שזה הזמן לנסוע בפעם הראשונה לטיול בחו"ל. אסף אדר, שהיה אז גזבר הקיבוץ, פרסם ידיעה שיש אפשרות לרכוש במבצע כרטיסי טיסה לאיטליה במחיר של \$250 הכרטיס. מיהרנו לרכוש. הטיסה הייתה אמורה לנחות בטריאסט שבגבול קרואטיה. יחד עם יעקב, אבא של ניצה, ישבנו ושרטטנו על גבי המפה את מסלול הטיול. באותן שנים עדיין היו בחיים כל שש אחיותיו, דודים ודודות ובני דודים וכך הכנו מסלול מבן משפחה אחד לחברו, שבועיים ימים בלי לינה בבית מלון אחד.

מטריאסט לוונציה, מוונציה למילאנו, ממילאנו לאנקונה, מאנקונה לפירנצה ומשם לפרוג'ה ועוד ועוד. במילאנו לקחנו את הרכב של ביצי, אז סטודנט לרפואה ולימים רופא מפורסם בקומו. היה זה פיז'ו 204 ישן עם מצבר סדוק, שהיה צריך להתניע אותו בדחיפה. מי שנהג אי פעם בפיז'ו עם גיר ידני יודע עד כמה ענוג ורך הרכב, ענוג ורך אבל מפונק מאוד... את ביצי ואת חברתו ג'וליה היינו אמורים לפגוש בסרדיניה בחוף קוסטה סמרלדה בקמפר שלהם.

איך מגיעים מאיטליה לסרדיניה אתם שואלים (מי שלא היה עדיין...)? מחנים את הפיז'ו 204 בנמל של צ'יוויטה ווקיה ועולים על המעבורת שבהפלגת לילה אחת מקשרת את שני החופים. כאן נכנסת לתמונה תיבת נוח. בעוד ה NAVE (אוניה באיטלקית) יוצאת מהרציף ניצה מזמזמת "פרטירי, לה נאווה פרטירי...". בשלב הזה אחרי שבוע של שיחות באיטלקית עילגת עם הדודות ניצה כבר כמעט שלטה באיטלקית. "נו, ארקה די נואה - תיבת נוח!" וכך זימום השיר היפה הזה באוזנינו שבוע ימים וכך נשאר צליליו היפים צמודים בזיכרוני למסע קסם ההוא.

חזרה ברציף בצ'יוויטווקיה הניעו את הפיז'ו בדחיפה ארבעה עובדי נמל גדולים. השארנו אותו בחניה בנמל התעופה של רומא.

כמה חודשים לאחר המסע נולד בננו הקטן יפתח.

השבוע שבר גדי לבנה את ליבי. החלטתי שאני חייב להבין את מילות השיר. מסתבר שבירי סחרוף ונקמת הטרקטור אוהבים את השיר כמעט כמוני וביצעו אותו בעברית. התרגום קרוב לרוח המקור:

שחפים מעל הים בתוך שמים
בוערים מתחתם דגים מתים
בשמי הלילה חללית חוצה
ומבלבלת קפיטן
זנב לבן בכחול רקיע
מכשף ת'ילדים וגורם להם לחלום
על ירח מלא בדגלים ללא לאום
כמה קשה להיות אדם
הספינה שטה הספינה
לאן איש לא יידע
לאן היא מפליגה
וכולנו כמו נח בתיבה
הכלב החתול ואת

...

שיר דיסטופי שנכתב לפסטיבל ב 1970 אבל מילותיו הרבה יותר מתאימות לימינו.

עופר הרצוג

תודה גדולה

עכשיו, לאחר שהתפנינו להסדיר נשימה אנו רוצים לומר תודה.

תודה בראש ובראשונה לעידן ברון, המצילה, שזיהתה את מצוקתו של סיון ומיד קפצה למים, תוך שהיא קוראת לשחר ארד ורונית צדוק - ושלושתם ביחד מושים את סיון ומבצעים בו פעולות החייה.

תודה למימי גלמן שראתה מהכביש את המצוקה בבריכה ורצה והצטרפה למאמצים.

לחברים הנפלאים אשר דאגו לעברי וליבי שלנו ולא עזבו אותם לרגע לבד.

תודה לכל עשרות החברים אשר התקשרו, סימסו, הגיעו לבית החולים, ליוו, תמכו, חיבקו, שלחו אוכל, התעניינו, דאגו והתפללו למען סיון ולמענינו.

כל העת הרגשנו מוקפים באהבה אמיתית ובתפילות כנות.

הבנו את חוסנה של הקהילה והרגשנו את אנחת הרווחה של כולם כשסיון חזר לנשום בכוחות עצמו.

אמן שנדע רק ימים של שקט.

מיטל ואלון עומרי ומשפחות עומרי וכהן המורחבות

תודה מיוחדת

ברצוני לכתוב כמה מילות תודה לכל מי שצטרף וצפה את השיפור בבית
עלני:

לפני מספר חודשים התחלנו בשיפור ביותנו החזש. בדרך פגשנו כמה
וכמה מחברי הקיבוץ בעלי התפקידים וברצוננו לומר תודה.

תודה לאוהד ניץ, אלון צומרי, אולגה צפתי, איסה בן שאול, נורית זומניץ
ורם בן שאול. היה מרגש, ובעיקר מהנה לעבוד זקלה מכל אחד מכם
יחס אכפתי, חם ומלא רצון טוב.

מקווה שכל חבר וחברת קיבוץ יזכו לעבוד אתכם זקלה מכם שירות
כל כך איכותי בשנים הבאות.

בכבוד רב

אלון כהן ואיון פלשו

ברכות ואיחולים

מזל טוב לענבל ויובל
להולדת הבן
אח לעלמה ונווה
נכד לברטה והורסיו

צורר ברכות חמות לכל המשפחה המורחבת

עובר ושב

**שלי שחר, איתמר אלון,
גיא גרינבלט ונועם בג**
השתחררו מצה"ל

איתי גרסטנר
סיים את לימודיו ויצא
לעצמאות כלכלית

איל ארדיטי
החל מסלול קליטה
כמועמד לחברות

**אלה וכרמי דניאל
וילדיהם ינאי, דרור ואורן**
חזרו מחופש מיוחד

אורי צדוק
סיים י"ב והתגייס לצה"ל

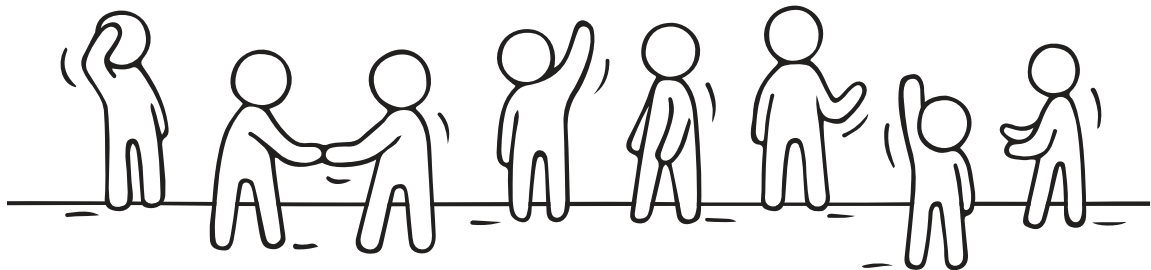
**עוז ארז, יעל לומניץ,
שי קרייר, ליבי עומרי,
אלמה קידר, מתן אליה,
גל גילת, שיר שמעוני,**

נוגה דיין
סיימו שנת שירות

שחר טלאל
מתארח במעברות
כחייל בודד

**איתן אלון, אגם ארנון,
ניר גרינבלט, נטע גרסטנר,
איתי יפה, ליאור כהן,
נועם נובלמן, אור נובלמן,
יובל שגב-גרשוני, תומר שלמון**
סיימו י"ב והצטרפו לקיבוץ

**אורי אילון, רז גרסטנר,
יובל דביר, איתן עומרי,
עמית שוורצמן**
סיימו י"ב ויוצאים
לשנת שירות

לכולן ולכולם כית מעברות מאחל הצלחה רבה!

